

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 63

I Legislatura

Any 1981

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 24

Primera reunió
tinguda el dia 16 de juny de 1981

SUMARI

S'obre la sessió a les cinc i dos minuts de la tarda. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa.

El M. H. Sr. President dóna compte de la constitució de la Comissió d'Investigació sobre l'Assalt i el Segrest al Banc Central de Barcelona i de les senyores i dels senyors Diputats que en formen part (p. 1674).

*Primer punt de l'ordre del dia: **Aprovació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre la Proposició de Llei Reguladora del Consell Assessor de RTVE a Catalunya.** El M. H. Sr. President anuncia que els dos vots particulars reservats per a defensar en el Ple han estat substituïts per una **esmena transaccional**, que té la signatura dels Portaveus de tots els Grups parlamentaris, i que també ha estat presentada una esmena tècnica, amb la signatura de tots els Grups, que afegeix una **Disposició Final Segona** al text del Dictamen (p. 1675). Passats a votació el text del Dictamen i aquestes dues esmenes, s'aproven per unanimitat dels presents (p. 1675).*

*Punt segon de l'ordre del dia: **Elecció dels senyors Diputats que representen el Parlament en la Comissió de seguiment per a l'entrada d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea.** El Diputat Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, demana que es llegeixi un full que ha estat distribuït entre els membres del seu Grup parlamentari en què consten els candidats proposats pels Grups parlamentaris (p. 1675). El M. H. Sr. President en fa la lectura i diu que en la votació hom pot fer servir qualsevol mena de full. Es passa a la votació, que dóna els resultats següents: Sr. Ferran Camps, 109 vots; Sr. Antoni Lucchetti, 108 vots; Sr. Isidre Molas, 109 vots; Sr. Josep Roig, 108 vots; Sr. Pere Roselló, 107 vots, i 4 paperetes en blanc (p. 1676). Per tant, són elegits els cinc senyors suara esmentats.*

*Punt tercer de l'ordre del dia: **Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'Ajuntament de Deltebre.** El Diputat Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per fer-ne la defensa (p. 1676). El Diputat Sr. Roig defensa l'esmena presentada pel G. p. d'Esquerra Republicana (p. 1677). El Diputat Sr. Clua defensa les esmenes presentades pel G. p. de Centristes (p. 1678). El Diputat Sr. Simó intervé per defensar les esmenes del G. Socia-*

lista (p. 1679). El Diputat Sr. Martí defensa l'esmena presentada pel G. p. de Convergència i Unió (p. 1680). El M. H. Sr. President demana al Diputat senyor Vives si accepta cap de les esmenes defensades (p. 1681). Acabada la intervenció del Diputat Sr. Vives (p. 1682), es vota el text de la Moció, la qual es rebutja per 34 vots a favor, 66 vots en contra i 10 abstencions (p. 1682).

Punt quart de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre fraus electorals. Intervé per defensar-la el Diputat Sr. Cuadras, del G. p. del PSUC (p. 1682). El Diputat Sr. Vicens defensa l'esmena presentada pel G. p. d'Esquerra Republicana (p. 1683). Per fixar la posició dels Grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes intervenen els Diputats Srs. Martín i Toval, del G. Socialista (p. 1683), Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 1684) i Pi-Sunyer, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1685). El M. H. Sr. President demana al Diputat Sr. Cuadras si accepta l'esmena presentada i quin serà el text sotmès a votació (p. 1686). Intervé el Diputat Sr. Cuadras (p. 1686). El M. H. Sr. President no concedeix la paraula al Diputat Sr. Martín i Toval per a una al·lusió personal (p. 1686). Posada la moció a votació, es rebutja per 31 vots a favor, 64 vots en contra i 14 abstencions (p. 1686).

Punt cinquè de l'ordre del dia: Interpellació al Consell Executiu sobre el retorn de patrimoni cooperatiu, que formula el G. p. del PSUC. El Diputat Sr. Padullés, del G. p. del PSUC, pren la paraula per fer-ne la defensa (p. 1687). El M. H. Sr. President surt de la sala i la Sra. Vice-presidenta Primera passa a dirigir el debat. En nom del Consell Executiu intervé l'H. Sr. Conseller de Treball (p. 1687). El Diputat Sr. Padullés replica (p. 1688) i l'H. Sr. Conseller torna a intervenir (p. 1689).

Punt sisè de l'ordre del dia: Interpellació al Consell Executiu sobre la presentació d'un Projecte de Llei de Societats Cooperatives, que formula el G. p. del PSUC. El Diputat Sr. Padullés, del G. p. del PSUC, intervé per fer-ne la defensa (p. 1690). El M. H. Sr. President es reincorpora a la Presidència. En nom del Consell Executiu pren la paraula l'H. Sr. Conseller de Treball (p. 1691). El Diputat Sr. Padullés replica (p. 1691).

La sessió se suspèn dos minuts abans de les vuit del vespre.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 24

S'obre la sessió a les cinc i dos minuts de la tarda. Presideix el Molt Honorable Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa. Assisteix la Mesa l'Oficial Major en funcions, Sr. Pitarch, i el Lletrat Sr. Ferret. Al banc del Govern seuen els Honorables Consellers senyors Coll i Alentorn, Vidal i Gayolà, Oller, Guiltart, Cahner, Laporte i Rigol.

Ordre del dia

1. Aprovació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre la Proposició de Llei reguladora del Consell Assessor de RTVE a Catalunya.
2. Elecció dels senyors Diputats que representen el Parlament en la Comissió de seguiment per a l'entrada d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea.
3. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Ajuntament de Deltebre.
4. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre fraus electorals.
5. Interpellació al Consell Executiu sobre el retorn de patrimoni cooperatiu, que formularà el G. p. del PSUC.
6. Interpellació al Consell Executiu sobre la presentació d'un Projecte de Llei de Societats Cooperatives, que formularà el G. p. del PSUC.
7. Interpellació al Consell Executiu sobre l'equiparació de tarifes telefòniques d'extraradi amb tarifes telefòniques urbanes, formulada pel Diputat Sr. Joan Ganyet, del G. Socialista.
8. Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió. Crec que ha arribat a mans de tots els Diputats la llista de les preguntes a respondre en la Sessió plenària que ara comencem. Per tant, com hem fet ja en altres ocasions quan la llista ha estat repartida, si els sembla, si ningú no hi té objecció, la donarem per llegida per guanyar temps ja que hem hagut de començar la sessió amb retard.

Voldria comunicar-los que va quedar constituïda la Comissió d'Investigació sobre l'assalt i segrest al Banc Central de Barcelona, que aquesta Cambra havia acordat constituir en la seva darrera sessió. En formen part els Diputats senyors Enric Olivé, que n'és President, Francesc Casares, que n'és Secretari, i Assumpció Sallés, Agustín Luna i Albert Alay.

Aprovació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre la Proposició de Llei reguladora del Consell Assessor de RTVE a Catalunya

El primer punt de l'ordre del dia és l'Aprovació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre la Proposició de Llei reguladora del Consell Assessor de Radiotelevisió a Catalunya. Aquest Dictamen ha estat publicat en el número 36 del *Butlletí Oficial del Parlament*. Hi havia dos vots particulars reservats per a defensar en el Ple, però tots dos han estat substituïts per una esmena transaccional que ha estat rebuda ara fa poc per la Mesa, i, per tant, han quedat retirats. Aquesta esmena transaccional porta la signatura dels Portaveus de tots els Grups parlamentaris, i per tant la Mesa interpreta que tots els Grups estan d'acord que s'accepti a tràmit i podem considerar, doncs, que substitueix el text del Dictamen.

Hi ha també una esmena tècnica presentada també amb la signatura de tots els Grups, que afegeix una Disposició Final Segona a fi que la llei pugui entrar en vigor immediatament un cop feta la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat*, cosa que permetria nomenar els membres del Consell Assessor en aquest mateix període de sessions.

Proposo que es doni lectura a les dues esmenes, l'esmena transaccional i l'esmena tècnica, que porten la signatura, ho repeteixo, de tots els Grups parlamentaris, i que, un cop assabentats els senyors Diputats del seu contingut, donat que ens quedarà la totalitat del Dictamen absolutament sense cap esmena —ja que hem dit que aquestes porten, ho repeteixo, la signatura de tothom—, podríem potser votar tota la llei conjuntament i recuperar una part del temps que ha necessitat l'elaboració d'aquestes esmenes transaccionals. Demano, doncs, al senyor Secretari que vulgui donar-hi lectura. *(Pausa.)*

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional a l'article 7.1, que proposa afegir les paraules següents després de «cada Grup parlamentari»: «pel sistema que els majors restes sobre el total de membres del Parlament» i continua igual la resta del punt 1.

Quant a l'esmena tècnica, cal afegir una Disposició Final Segona que digui: «Aquesta Llei entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat*».

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, si els senyors Diputats hi estan d'acord i ja coneguda per tothom a través de la seva publicació i de la lectura que s'ha fet ara dels textos que anem a votar, passariem a votació la totalitat de la llei. *(Pausa.)* No havent-hi objecció, doncs, anem a procedir a aquesta votació.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

La Llei Reguladora del Consell Assessor de Radiotelevisió a Catalunya ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Elecció dels senyors Diputats que representen el Parlament a la Comissió de seguiment per a l'entrada d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea

Passem ara al segon punt de l'ordre del dia, l'elecció dels senyors Diputats que representen el Parlament a la Comissió de seguiment per a l'entrada d'Espanya a les Comunitats Europees.

Recordaré als senyors Diputats que la creació d'aquesta Comissió resulta de la Resolució primera aprovada pel Ple del Parlament l'11 de novembre de l'any passat, en relació amb el debat sobre el Pla d'Actuació Econòmica que havia presentat el Govern. Per acord de la Mesa i de la Junta de Portaveus, aquesta Comissió ha d'estar formada per cinc membres designats pel Consell Executiu i cinc membres designats pel Parlament. Anem a procedir ara, doncs, a l'elecció dels senyors Diputats que representaran el Parlament.

D'acord amb el Reglament, tractant-se d'una votació

de persones, la votació s'haurà de fer per papereta i serà votació secreta. Els senyors Diputats poden votar cinc noms. El Sr. Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Senyor President, és que el nostre Grup ha rebut amb capçalera del Parlament un text que diu: «Candidats proposats pels Grups parlamentaris per a formar part de la Comissió de seguiment per a l'entrada d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea», i a continuació vénen uns noms amb la sigla del Grup acompanyant-los, que a nosaltres ens semblen bé, perquè hi és el que nosaltres hem proposat, però segurament seria bo per al coneixement de tots els Diputats que això que se'ns ha repartit a nosaltres, als membres del Grup Socialista —no només el Portaveu, sinó que cada membre del Grup Socialista té aquest full amb capçalera del Parlament de Catalunya—, sigui repartit a tothom; facilitaria segurament la tasca de votació perquè permetria de guixar, en tot cas, a qui volgués guixar-ho, i es podria fer segurament d'una forma més ràpida; o, en tot cas, que siguin llegits els candidats perquè tots els Diputats puguin conèixer quins són aquests candidats.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, moltes gràcies, senyor Martín. Jo voldria dir que la Mesa no té absolutament res a veure amb el repartiment d'aquests fulls a què vostè alludeix. Com que el paper del Parlament està a la disposició de tots els senyors Diputats, qualsevol pot haver pres aquesta iniciativa. Però, en fi, ja que ja s'ha procedit a aquesta operació, no hi ha cap inconvenient a donar-hi lectura a fi que els altres Diputats, no membres del Grup Socialista, en puguin tenir coneixement. Els diversos Grups parlamentaris s'havien posat d'acord a fi que hi hagués, en aquesta Comissió, un representant de cada Grup, i els noms que havien estat designats per cada un dels Grups són els següents, per ordre alfabètic: el senyor Ferran Camps i Vallejo, del Grup de Convergència i Unió, el senyor Antoni Lucchetti i Ferrer, del Grup del Partit Socialista Unificat, el senyor Isidre Molas i Batllori, del Grup Socialista; el senyor Josep Roig i Magrinyà, del Grup d'Esquerra Republicana, i el senyor Pere Roselló i Esteban, del Grup de Centristes-UCD.

No hi ha cap inconvenient que els senyors Diputats votin amb algun d'aquests papers que han estat repartits. En la votació cada senyor Diputat pot utilitzar el paper que vulgui.

Sí, sí, es pot votar amb qualsevol paper, dels repartits i dels no repartits. Com que es tracta d'una votació secreta, la Mesa del Parlament va entendre que no era necessari procedir al sorteig de la lletra amb la qual es començarà a cridar els senyors Diputats, de manera que seguirem l'ordre alfabètic natural començant per la lletra A. La Mesa i els membres del Consell Executiu votaran al final.

El senyor Secretari donarà lectura dels noms dels Diputats i preguem que, a mesura que siguin cridats, vinguin a votar a l'urna preparada. *(El Sr. Secretari Primer llegeix els noms dels Srs. Diputats, que tot seguit passen a votar.)*

El Sr. PRESIDENT: Tots els senyors Diputats presents han votat? Anem, doncs, a procedir a l'escrutini.

(El M. H. Sr. President i la Sra. Vice-presidenta Primera llegeixen els resultats de la votació.)

Senyors Diputats, el resultat de la votació ha estat el següent: Ferran Camps, 109 vots; Antoni Lucchetti, 108

vots; Isidre Molas, 109 vots; Josep Roig, 108 vots; Pere Roselló, 107 vots, i 4 paperetes en blanc. Per tant, els senyors Camps, Lucchetti, Molas, Roig i Roselló queden designats per a representar el Parlament en la Comissió de seguiment de les negociacions per a l'entrada d'Espanya a les Comunitats Europees.

**Moció subsegüent a la interpellació
al Consell Executiu sobre l'Ajuntament
de Deltebre**

Passem ara al tercer punt de l'ordre del dia: la Moció subsegüent a la interpellació que va ser presentada al Consell Executiu pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya sobre l'Ajuntament de Deltebre.

Han estat repartits als senyors Diputats els textos de les esmenes a aquesta moció i a la moció corresponent al següent punt de l'ordre del dia. I voldria dir només que en l'esmena referent a aquesta moció hi ha un error: diu que l'esmena és presentada pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, quan és el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. La rectificació és òbvia, ja que el Grup del Partit Socialista Unificat era l'autor de la moció.

Comencem, doncs, el debat. Per a defensar la moció té la paraula el representant del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President, senyores i senyors Diputats, per a defensar el text de la moció subsegüent a una interpellació que era referida a la solució a donar al problema plantejat a l'Ajuntament de Deltebre per la dimissió d'un seguit de regidors i dels subsegüents llistats, fins a deixar l'Ajuntament amb la manca de quòrum dels dos terços necessari per a prendre determinats acords.

El nostre Grup parlamentari parteix d'una determinada filosofia entorn del tema de les interpellacions i de les mocions, en el sentit que interpretem que el mecanisme reglamentari de la interpellació ha d'anar fonamentalment adreçat a demanar o a revisar determinades actuacions del Consell Executiu que no ens semblen plenament correctes, o bé a intentar omplir, a través del debat parlamentari, un buit que entenem que es pot produir en un aspecte o altre del desenvolupament competencial de la Generalitat. I les mocions subsegüents, en cas de trobar poc satisfactòries les respostes que se'ns adrecin des del Consell Executiu, poden apuntar en una doble direcció. D'una banda, unes mocions de crítica a aquest treball no realitzat, i, d'altra banda, unes mocions de tipus constructiu, amb la perspectiva d'intentar donar solució als problemes, d'intentar buscar sortides a aquell problema que tenim plantejat.

El nostre Grup no es planteja la tasca d'impuls i de direcció política del Govern de la Generalitat des d'aquest Parlament, amb la mà al coll del Consell Executiu, sinó en aquests temes puntuals, en aquests temes que afecten quelcom tan nostre com són les corporacions locals dels municipis rurals de Catalunya, amb una voluntat d'intentar donar sortida a les situacions i als problemes que hi són plantejats.

En aquest sentit, el problema es genera —i aquesta és una moció que intenta i pretén ser constructiva— en el mo-

ment en què el Consell Executiu de la Generalitat, mitjançant una ordre de la Conselleria de Governació, nomena una Comissió gestora per intentar resoldre un problema plantejat al municipi de Deltebre que, des de la nostra òptica, a partir dels nostres criteris, no resol —malgrat que segurament aquesta era la voluntat de l'Honorable senyor Conseller— aquest problema plantejat en aquest municipi de Catalunya. És una gestora que té uns problemes al seu interior, és una gestora que neix d'una determinada manera, és una gestora que no és acceptada per una part, si més no, de la població del municipi afectat. Davant d'això, el nostre Grup es planteja que cal cercar una solució a aquest tema. I creiem que, a grans trets, la solució pot passar per tres vies diferents: la primera, intentar tirar endavant l'ordre del 4 d'abril, intentar que aquests vocals-gestors nomenats prenguin posició del seu càrrec, i la d'intentar, en definitiva, que la voluntat del Consell Executiu es compleixi fil per randa fent, per tant, en tot cas, excepció —o no fent-ne cas— del que es planteja des del mateix Ajuntament, des del mateix municipi de Deltebre, des dels mateixos partits polítics de la localitat.

Nosaltres entenem que aquesta primera solució no resol el problema; que, en tot cas, aguditza enfrontaments amb el municipi de Deltebre i que, si més no, amb les circumstàncies actuals i després de la publicació del Reial Decret del 16 d'abril, en no haver-se constituït aquesta Comissió gestora, entra en un terreny de dubtosa legalitat en la seva constitució.

Hi ha una segona solució. La segona solució consistiria a dir: tirem endavant l'ordre del 4 d'abril i, després que hagin pres posició, intentem buscar una sortida al problema que se'ns ha plantejat. El que succeeix és que això, que voldria dir el reconeixement d'un error, encara que fos indirectament, no ofereix prou garanties per manca de mecanismes legals per a tirar endavant aquesta qüestió. No es pot plantejar a un determinat ajuntament, a uns determinats regidors que han estat escollits per voluntat popular i que aniran a compartir una comissió gestora amb vocals-gestors nomenats directament des de la Conselleria que entrin a formar part d'una gestora i que, després, en tot cas, ja buscarem el mecanisme, sigui el de la dimissió, sigui quin sigui, per tal de trobar una sortida a aquesta qüestió plantejada, i, en tot cas, l'única possibilitat legal que teníem en aquest moment era portar aquest tema al Parlament de Catalunya i intentar-hi buscar una sortida al més decorosa possible.

Hi ha una tercera via de solució que és, des d'aquest Parlament, expressar la voluntat de la Cambra de deixar sense efectes, d'anul·lar, de revisar, de cercar una via que, en tot cas, invalidi allò que s'estableix en la mateixa ordre del 4 d'abril i buscar una sortida que doni satisfacció als habitants de Deltebre, que doni satisfacció a la resta de membres de la corporació local que romanen en el desenvolupament de les seves tasques.

I nosaltres enteníem que calia fer això, però calia fer això donant aquesta sortida, possibilitant aquesta sortida, conscients que és molt difícil l'aplicació de l'ordre del 4 d'abril i, per tant, no tancant portes a ningú, no tancant portes a aquells grups polítics que des de la localitat o des de fora hagin pogut empènyer o hagin pogut estimular la sortida de determinats regidors, no tancant la porta als

partits polítics que s'han volgut quedar a l'interior de l'ajuntament perquè creien que, d'aquesta manera, complien millor i servien millor el municipi de Deltebre.

El nostre Grup parlamentari no dubta que algun regidor en el moment de presentar la seva dimissió pot creure que allò és el més convenient per al seu municipi, però, en tot cas, nosaltres —que no som partidaris de comissions dimissionàries— volem oferir, a través de la moció, la possibilitat de rectificar, la possibilitat de donar sortida al tema plantejat, i, per tant, oferim, en el segon punt de la nostra moció, una via de sortida al problema, una via de sortida que no desvirtui els resultats del dia 3 d'abril, una via de sortida que invalidi el fet que el nomenament de comissions gestores pugui significar en tal o tal moment un mecanisme per a canviar alcaldes; una sortida que estableixi una distinció clara —i em sembla que aquest és un principi fonamental— entre els regidors escollits per sufragi universal i aquells que, en qualitat de vocals-gestors, van a formar part de la gestora. Aquests van a l'ajuntament a complir unes funcions i unes tasques d'administració; els primers hi han anat a complir unes tasques d'administració però, al mateix temps, de representació de la voluntat popular i, en tot cas, això, en el si de la Comissió gestora, ha de quedar molt clar.

I és en funció d'això que nosaltres pensàvem, coincidint amb la filosofia bàsica d'un Reial Decret aparegut des del Ministeri d'Administració Territorial que, en el cas que quan es donessin situacions com aquesta, l'alcalde no hagués dimitit, en funció que ha estat escollit pels representants d'uns determinats regidors que hi són amb funcions de representació, aquest alcalde havia de seure-hi, havia de continuar desenvolupant les tasques de l'alcaldia. Però, al mateix temps, una via de sortida que pretenia que els partits polítics —tots, tots els partits polítics de la localitat i no només alguns— poguessin intervenir en la decisió final del tema —tots aquells partits polítics que es van presentar a les eleccions el dia 3 d'abril. Una via de sortida que no fes ulls clucs i que no tanqués orelles al paper de les entitats representatives, i, el criteri representatiu o no, el deixàvem obert perquè fos interpretat des de la mateixa Conselleria, presents en el municipi de Deltebre, per tal de poder donar opinió. I una via de solució que respectés també la voluntat popular expressada de les més diverses formes, i una d'aquestes formes pot ser el famós document de les dues mil signatures i escaig amb petició d'unes determinades reivindicacions, no per a convertir-les amb un mecanisme d'imposició sistemàtica de noms o de nomenament de comissió gestora, sinó com un criteri, si més no, a tenir en compte per la Conselleria o pels partits polítics presents en aquesta discussió.

És per això que nosaltres demanem el vot per a una moció que pretén, en el seu primer punt, que el Ple de la Cambra acordi deixar sense efectes l'ordre de la Conselleria de Governació que no ha estat ben rebuda en el municipi de Deltebre i, en un segon punt, oferir una via de solució al problema, que vol dir reunir-se amb els partits polítics, acceptar els suggeriments de les entitats i de les persones representatives del municipi de Deltebre a criteri de la mateixa Conselleria; vol dir respectar el càrrec de regidors a aquells que van ser escollits el 3 d'abril; vol dir nomenar vocals gestors la resta de membres d'aquesta co-

missió gestora, i vol dir respectar en el seu lloc el batlle de la localitat, perquè no ha presentat la seva dimissió.

Entenem, senyores i senyors Diputats, a l'hora de demanar-los el seu vot afirmatiu per a aquesta moció, que es tracta d'un precedent útil, que es tracta d'un precedent que recull un seguit de legislació, tant a nivell d'Estat com a nivell de Catalunya, i que intenta tirar endavant unes formulacions, uns mecanismes, uns sistemes que ens poden permetre resoldre el tema del municipi de Deltebre, però també el d'altres municipis que es troben en idèntica situació amb aquest. Es tracta no d'intentar aquí fer una legislació, avui, acurada, sinó de resoldre un dels problemes que té plantejats un dels municipis de Catalunya.

A aquest Diputat i al nostre Grup parlamentari els sabria greu que aquest debat i la posterior votació fossin marcats per l'orgull —que és legítim, però que sovint no ajuda a resoldre els problemes— de decisions que poden ser sempre revocables. Nosaltres voldríem que, quan estiguéssim discutint el tema de Deltebre, no parléssim en funció de tal o tal estratègia política a nivell nacional de Catalunya que ens invalida la presa de decisions, en aquest cas concret, en tal o en tal sentit. Nosaltres voldríem fer un crit a discutir aquest tema des de la mateixa localitat de Deltebre situada en el Parlament de Catalunya, però vivint de prop els problemes que el municipi té plantejats.

Voldríem, en definitiva, que es fes una discussió i una posterior votació a partir del ple respecte a la funció tutelar de la Generalitat, i voldríem, en definitiva, que es fes una discussió i una posterior votació amb ple respecte al fet que cada municipi de Catalunya pugui ésser governat des de l'ajuntament o des de la Comissió gestora amb el màxim respecte possible al que va ser la voluntat popular expressada pel vot del dia 3 d'abril.

Senyors i senyors Diputats, senyors President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Han d'intervenir ara en el debat els Grups parlamentaris que han presentat esmenes, que són tots els Grups parlamentaris altres que el Grup parlamentari al qual pertany el Diputat proposant.

Aleshores, els donarem la paraula per ordre d'importància del Grup; de manera que, primerament, té la paraula, per a defensar l'esmena presentada, pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor...

El Sr. VICENS (*de l'escó estant*): El Diputat senyor Josep Roig.

El Sr. PRESIDENT: Josep Roig.

El Sr. ROIG: Senyor President, senyors Diputades, senyors Diputats, la nostra esmena és molt curta —permeteu-me que la llegeixi— i molt simple. Diu: «El Parlament insta el Consell Executiu per tal que resolgui el problema creat al municipi de Deltebre per la dimissió de part del seu Ajuntament, tenint en compte la voluntat del municipi expressada pels milers de signatures que han estat escollides.»

Com veuen els senyors Diputats, senyores Diputades, l'esmena és molt simple, i la nostra esmena a la moció presentada pel Grup parlamentari del PSUC té com a objecte, bo i solucionant el problema que té plantejat el municipi de Deltebre, intentar desdramatitzar i, sobretot, que les nostres institucions no perdin la imatge, que per a nosaltres té sempre molta importància. Reconeixem que

és possible que el Departament de Governació no estigués encertat en escollir la Comissió gestora nomenada; reconeixem també que és sempre difícil escollir a gust d'una majoria una gestora que tingui com a objecte reemplaçar justament un Consistori que hagi estat elegit democràticament.

No obstant això, nosaltres plantejarem el problema i creiem que d'acord amb la voluntat popular expressada. Jo ja sé que se'n pot dir, que es pot esgrimir, que de signatures tothom en pot escollir —quin dubte hi ha que tothom pot escollir signatures—, però en aquest moment en què malauradament impera l'abstencionisme o l'inhibicionisme jo crec que la recollida de signatures i els que coneixem —hi ha molts senyors Diputats en aquest hemicle que coneixen Deltebre— l'ambient que es respira en aquella població, sabem perfectament que hi ha una voluntat majoritària que s'ha demostrat perfectament.

Per tant, la nostra moció no tenia cap altre objecte, no té cap altre objecte, en aquest moment, sinó intentar buscar una solució d'acord amb la voluntat popular expressada pels ciutadans del municipi de Deltebre. Per això, nosaltres, sense que vulguem de cap manera del món intentar explicar al Departament de Governació com ha d'interpretar la llei —creiem que és el mateix Departament qui té la missió d'interpretar-la—, creiem simplement que la nostra moció, si fos assumida primer pel Grup proponent de la moció i per aquesta Cambra, desdramatitzaria aquest problema i buscaríem una solució al problema plantejat a Deltebre, d'acord amb aquella voluntat popular expressada aquí.

Si àdhuc no fos així, si la nostra esmena fos rebutjada, com que el que a nosaltres ens ha mogut al plantejament d'aquesta esmena és la solució definitiva del problema d'aquesta gent de Deltebre —que prou problema tenen en aquest moment de l'estiu, atrafegats tots amb les seves feines de temporada—, que no tinguin encara la preocupació de tenir un municipi; demanar al Departament de Governació que prengui les mesures oportunes perquè, per damunt de tot el que puguem pensar cada Grup, per damunt dels interessos que puguem tenir cada Grup en el municipi de Deltebre i en la comarca, es busqui una solució harmoniosa, però d'acord, sobretot, amb la majoria, explícitament demostrada, d'aquella gent del poble de Deltebre.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats, senyores Diputades.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup parlamentari de Centristes...

El Sr. CAPDEVILA (*de l'escó estant*): El senyor Josep Clua.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Josep Clua, per a defensar les esmenes presentades a la moció.

El Sr. CLUA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup parlamentari de Centristes, en aquesta moció presentada pel PSU, ha presentat dues esmenes. Una al primer punt, que és una esmena de supressió; una al segon punt, que és una esmena de modificació.

La supressió significa, naturalment, el desnonament del punt primer en la mesura que fa referència a instar el Consell Executiu perquè deixi sense efectes allò que s'estableix en l'ordre del 4 d'abril de 1981. I nosaltres demanem la supressió, no perquè estiguem d'acord, ni de bon tros, amb

aquesta ordre de la Conselleria de Governació; no podem estar de cap manera d'acord amb una ordre que suposo que està feta amb la millor voluntat però que, al nostre entendre, i a l'entendre de la gent de Deltebre, és equivocada. Per molts motius; tal vegada per falta, per manca d'informació, d'assessorament, de captar la voluntat de la població de Deltebre.

El senyor Conseller deia al seu dia que davant la disjuntiva d'anar a constituir una gestora o que el mateix Parlament presentés una llei de mesures urgents per a anar a la nova elecció, s'havia trobat necessàriament obligat a constituir una gestora, perquè la moció constituïda pel Parlament va emetre informe que, ja que hi havia solució legal, calia acudir a la Disposició Final Quarta de la Llei d'Eleccions Municipals.

Bé. Però si ens atenem al contingut d'aquesta ordre, no hi podem estar d'acord per dues raons fonamentals. Una primera, perquè entenem, vista l'actitud del poble de Deltebre, que aquestes persones que han estat nomenades no tenien —i amb tots els respectes ho dic— ni l'«arraigo» ni la «idoneidad» que mereixien per a poder ser designats vocals gestors. I, en segon lloc, perquè l'article cinquè estableix la necessitat de procedir, dins d'aquesta nova Gestora constituïda pels regidors no dimitits i per aquests nous vocals gestors, la possibilitat d'elecció d'un nou president, d'un president de la Gestora, amb el qual deixava mal parada la figura de l'alcalde.

Ni una ni l'altra nosaltres no les acceptem com a contingut de l'ordre ministerial, i ens solidaritzem totalment amb l'actitud del poble de Deltebre. (*Remor de veus.*)

Però, per què demanem la supressió d'aquest apartat primer, a pesar que diem que no estem d'acord amb aquesta ordre ministerial? Doncs perquè en l'interval aquest ha vingut una norma, una disposició d'ordre superior, que, com es deia l'altre dia aquí, en el mateix Parlament, ha vingut a establir les normes a través de les quals es procedeix a la constitució i al funcionament de les Comissions gestores. I nosaltres entenem que precisament a través d'aquesta norma és com la Conselleria de Governació pot i ha d'elegir aquesta Comissió gestora, amb la qual cosa queda completament decaiguda l'ordre de la Conselleria de Governació, sense necessitat d'una derogació expressa.

Segona esmena: la segona esmena —i aquí assentaré, si és possible, el criteri del nostre Grup d'una forma més profunda— fa referència que els vocals gestors seran nomenats mitjançant ordre de la Conselleria de Governació, de conformitat amb la normativa vigent en la matèria —esmenant el paràgraf 10..., d, perdó, del punt 2 de la moció del PSU.

Si nosaltres entenem que es pot donar solució satisfactòria a aquesta situació creada a Deltebre, dins de la relativitat d'aquestes solucions —tots ho sabem—, mitjançant l'aplicació d'aquest Reial Decret a què han fet esment, i veiem que el punt 2 d'aquesta moció, en els apartats a), b) i d), no fa més que recollir, precisament, el procediment establert per aquest Reial Decret, no hem presentat esmenes a aquests tres punts, perquè els considerem completament vàlids. Però, en canvi, n'hem presentat al punt d), perquè tampoc no creiem que s'ajusti d'una manera racional al

que seria aquest procediment legal que nosaltres preconitzem.

El Diputat senyor Vives ha fet referència a tres vies possibles; possibles. Ens ha parlat d'una primera via, que és l'aplicació taxativa de l'ordre de 4 d'abril. Una segona via, l'aplicació provisional d'aquesta ordre de resultes d'unes millors gestions. I una tercera via, a través de la solució que hi pogués donar el Parlament amb l'aprovació d'aquesta moció.

Nosaltres, Centristes de Catalunya, pensem que hi ha o hi pot haver una quarta via. Una quarta via que, al nostre entendre, és la que podria donar satisfacció legal, satisfacció normativa i, a la vegada, recollir la voluntat expressada per aquests milers de ciutadans de Deltebre. Com i de quina manera? Doncs amb una certa habilitat política. La situació real en aquest moment no la podem desconèixer. La situació real en aquest moment és la següent: a Deltebre, per part d'una majoria aclaparadora de veïns, s'han designat, s'han nomenat, set membres, que consideren que són els qui de veritat han d'anar a completar aquesta Comissió gestora. I han estat designats no tenint gens en compte condicions polítiques, sinó condicions únicament ciutadanes i cíviques, perquè consideren que són, precisament, aquelles persones que necessàriament reuneixen les condicions de «arraigo» i de «idoneidad» a què feia referència el Conseller en la seva intervenció i a què fa referència la Disposició Final Quarta de la Llei d'Eleccions Locals.

Si els partits polítics fóssim capaços, fóssim capaços d'assumir aquestes persones, pel fet de considerar que són aquelles que els mateixos partits polítics presentarien o que anirien a la consideració de la Conselleria de Governació dins de l'audiència que es concedeix a l'organització política de partits, i dins precisament d'aquesta autorització, d'aquesta autoritat que té la Conselleria de Governació per a designar aquestes persones, si fóssim capaços d'assumir els fets consumats, la situació real —cada vegada més aguda, cada vegada més crítica—, aquesta normativa legal, jo penso —i ho pensa el nostre Grup— que hauríem donat satisfacció a la norma, que hauríem donat solució a aquesta posició difícil que s'ha creat a través d'aquesta ordre del 4 d'abril i que, per damunt de tot, hauríem donat total i absoluta satisfacció als veïns de Deltebre, que volen que continuïn els regidors que no han estat dimitits, que es completi la gestora amb aquests set designats per ells i que l'alcalde, com que no ha estat dimissionari, el batlle, continuï presidint aquesta corporació, continuï presidint aquesta Comissió gestora.

Si els senyors Diputats creuen encertat aquest argument i raonable aquesta proposta, jo sollicitaria de tots vostès el vot favorable a la nostra esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Correspon ara la defensa de l'esmena presentada pel Grup parlamentari Socialista. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Simó.

El Sr. SIMÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per tal d'exposar les esmenes que el nostre Grup presenta a la Moció Subsegüent a la Interpellació sobre Deltebre, realitzada pel Diputat senyor Vives, pujo a aquesta tribuna.

Per a comprendre la situació política a l'Ajuntament de

Deltebre, que ha ocasionat la dimissió de quatre regidors socialistes, dels cinc que van ser elegits en les últimes eleccions municipals, i la dimissió dels tres regidors de Convergència i Unió, així com de la resta dels candidats que segueixen en les llistes dels dos partits, és necessari, al nostre entendre, contemplar-ho en el marc general de la problemàtica d'aquests dos pobles; dos pobles o un poble, segons com es mira.

Quins són, en grans línies, els problemes de Deltebre? Per una part, hem de tenir en compte que Deltebre fa solament quatre anys que és un ajuntament autònom; que fins fa quatre anys, fins a l'any 77, pertanyia a Tortosa. Per altra part, la difícil estructuració urbanística de Deltebre. Deltebre és una població que té un casc urbà de quasi..., de sis quilòmetres per sis-cents metres d'ample, aproximadament. És a dir que és una població on ara viuen deu mil habitants, però que hi podrien viure, tranquil·lament, si ho comparem amb un poble normal de Catalunya, setanta, vuitanta, noranta o cent mil habitants. I, en canvi, viuen sis mil habitants i escaig a la Cava i tres mil habitants i escaig a Jesús i Maria. És a dir que els dèficits i els costos d'infraestructura de serveis són caríssims per a la població que hi viu.

Es pot dir, es podria dir, que Deltebre és, quasi, més que un poble, que un poble rural; és una horta urbana. Per altra part, a l'Ajuntament de Deltebre, no hi arriba part de la contribució de l'Estat als pressupostos municipals, per problemes de les bases de segregació entre els municipis de Deltebre i de Tortosa.

A Deltebre hi ha dificultats d'imposició d'ordenances per l'especial trama urbana de Deltebre, i el cas dels solars és molt conegut per la premsa i especialment pel poble de Deltebre. Actualment, molts impostos municipals no es poden cobrar per problemes interns i per greus dificultats d'imposició d'aquests.

Però hi ha dos problemes que són els més importants, per a Deltebre, sens dubte. Per una part, el problema de la infraestructura d'aigua i de clavegueres. S'ha de pensar que es va començar un Projecte que va costar cinquanta milions de pessetes i que ara, pràcticament, no es podrà utilitzar res d'aquella obra que es va començar. La modificació del Projecte ha costat, costarà cent cinquanta milions de pessetes, que sumat als cinquanta milions que ja hi ha invertits sumen una xifra de dos-cents milions de pessetes que costarà la infraestructura d'aigua i de clavegueres de Deltebre, i pensin els senyors Diputats que és una població de deu mil habitants.

Però, no obstant això, el problema més fort és la falta d'identitat. Falta saber si són dos pobles o un poble. Aquí s'ha dit que hi ha voluntat inequívoca de formar un únic municipi. Evidentment, per a una part de Deltebre hi és; però hi ha una part de Deltebre que no té aquesta voluntat inequívoca, i només cal recordar la recollida de firmes per a la segregació, que se'n van aconseguir més de mil, i molts problemes que han existit a Deltebre entre les dues parts del poble: uns volen un poble únic i, en canvi, altres volen dos pobles.

És en aquesta situació que hem d'emmarcar l'actual situació de crisi política a l'Ajuntament, que el té semiparalitzat per falta de quòrum per a certs acords. Després d'oberta la crisi, amb la dimissió dels set regidors, es varen

produir dues reunions amb els quatre partits que s'havien presentat a les eleccions municipals i que obtingueren regidors, és a dir, el Grup Socialista, el Grup d'UCD, Convergència i PSUC, a fi de trobar una solució consensuada per tots. Va ésser impossible per l'afirmació concloent d'UCD, amb el suport del PSUC, que afirmava que els responsables de la crisi eren els partits als quals pertanyien els regidors dimitits, i que, per tant, eren aquests partits els qui tenien l'obligació de solucionar-la. A partir d'aquest moment es va endegar una sèrie de gestions entre els Grups Socialista i de Convergència de Deltebre amb la Conselleria de Governació de la Generalitat per tal de trobar una via de solució. Fruit d'aquestes gestions, es proposa una llista de set noms de persones no lligades a cap partit polític i que estiguessin disposades a assumir la responsabilitat de formar part de la Gestora de Deltebre.

Abans de signar l'ordre de nomenament, el Consell va demanar al partit dels socialistes quina era la seva posició davant la llista presentada. L'Agrupació dels Socialistes de la Cava i Jesús i Maria contesta a aquesta petició del Conseller amb el suport a la Gestora, per creure que eren persones capacitades per a portar a terme la tasca que se'ls pensava encomanar. No obstant això, el suport del grup socialista està condicionat a tres punts que vull manifestar a la Cambra.

Primer punt, calia solucionar en primer lloc els comptes de l'Ajuntament de Deltebre amb el de Tortosa, no aclarits des de la segregació, i d'això fa més de quatre anys.

Solucionar el problema del finançament de la infraestructura d'abastiment d'aigua potable per al poble.

Solucionar el necessari aclariment de la voluntat dels nostres pobles —penseu que això ho escrivia l'Agrupació de Deltebre— amb la realització d'una consulta popular per a conèixer si volen continuar essent un sol poble o dos municipis independents.

Aquestes condicions van ser acceptades per les dues parts, el Conseller ho va acceptar, però també ho va acceptar la Gestora. És, per tant, poc seriós dir que la Gestora nomenada era separatista. El que realment tenia era la voluntat d'aclariment de la situació de Deltebre, que realment és contraposada. És, sens dubte, almenys pels Socialistes, un fet imprescindible l'aclariment d'aquests problemes si volem que Deltebre o la Cava o Jesús Maria comencin a funcionar amb normalitat.

És a partir del nomenament de la Gestora que es comencen a produir els fets que han estat debatuts a la Cambra, amb l'impediment de la presa de possessió dels membres nomenats per ordre de la Conselleria i els següents esdeveniments de cercar signatures i altres fets dels quals no faré comentaris perquè ja han estat debatuts. No obstant això, voldria fer un petit comentari abans de fer la proposta d'esmenes del Grup Socialista. És sobre la recollida de firmes per a un hipotètic recolzament a una proposta de nomenament d'una Gestora alternativa a la nomenada per orde de la Conselleria de la Generalitat. Cal recordar que a la Cava i a Jesús i Maria s'han fet diferents recollides de firmes, les unes a favor de pobles separats i les altres en sentit contrari. Cal valorar en tots els casos el nombre de firmes en proporció a la població de Deltebre i la forma i manera com han estat recollides, valorant-les degudament.

Les esmenes socialistes a la Moció presentada són les següents: en primer lloc, el d'ésser escrupolosos amb la legislació vigent en matèria de règim local i també amb les competències que l'Estatut confereix a la Generalitat. I en segon lloc, entenem que la Generalitat és la institució en què s'organitza políticament l'autogovern de Catalunya i té unes competències, segons l'Estatut, entre les quals hi ha la de nomenar gestores segons la Llei de Règim Local. El Conseller de Governació va nomenar en una Ordre la Gestora de Deltebre, potser amb menys o més fortuna, amb criteris millors o pitjors, alguns dels quals van ésser explicats en l'últim Ple del Parlament pel mateix Conseller. Però entenem que per prestigi de la institució, per serietat, per l'autoritat que ha de tenir la Generalitat arreu de Catalunya, les persones nomenades per Ordre de la Conselleria de Governació han de prendre possessió de la Gestora de Deltebre.

Llegeixo a les senyores i senyors Diputats les esmenes presentades pel Grup Socialista:

Esmena al punt 1: «El Parlament insta el Consell Executiu per tal que en el termini més breu possible modifiqui allò que preveu l'article cinquè, paràgraf primer, de l'Ordre del 4 d'abril de 1981, de creació de la Comissió Gestora de l'Ajuntament de Deltebre, publicada al *Diari Oficial de la Generalitat* el 8 d'abril de 1981, adaptant-lo al Reial Decret 6/1981, del 13 de març de 1981, en el qual es regula la constitució i funcionament de les comissions gestores.»

Esmena al punt 2: «Així mateix, el Parlament insta el Consell Executiu perquè en el termini més breu possible prengui les mesures necessàries perquè els membres de la Gestora nomenada per l'Ordre del 4 d'abril de 1981, signada pel Conseller de Governació, prenguin possessió de llur càrrec i constitueixin, conjuntament amb els regidors no dimissionaris de l'Ajuntament, la Comissió Gestora de Deltebre.»

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a defensar l'esmena del Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Joan Martí.

El Sr. MARTÍ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, és exigència del nostre Grup, de Convergència i Unió, demanar al Consell Executiu que assoleixi aquelles competències que en matèria de règim local són conferides per l'Estatut a la Generalitat. És en aquest sentit, en aquesta exigència, que nosaltres volem que avui aquesta Cambra analitzi els fets de Deltebre bo i mirant que s'hi han introduït elements, per tal de solucionar els problemes de l'esmentat municipi. Les competències de règim local són clau de volta dintre de l'assoliment de l'autonomia catalana, i, per tant, no les podem deixar de banda davant d'un problema determinat i tornar-les a agafar quan ens convingui.

Els fets que ja han estat esmentats pel Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, jo voldria només completar-los dient que un cop dimitits i retirades les llistes del Grup Socialista i de Convergència i Unió, va haver-hi durant els mesos de gener, febrer i març, conversacions amb tots els Grups polítics, amb totes les entitats cíviques, i que el dia 25 de març es va presentar l'Honorable Conseller de Governació a la ciutat de Deltebre per tal de mantenir perso-

nalment, «in situ», les converses adients. Per tant, aquella exigència que ens feia l'interpellant, causa de l'actual Moció, que es tingués en compte la voluntat popular en el moment de designar unes persones, aquesta exigència va ésser complida perquè es va consultar i, a més, es va tenir el suport dels Grups que havien presentat la dimissió.

En tot moment nosaltres hem volgut evitar, ho haurem aconseguit o no, els enfrontaments en el si de la població de Deltebre, i, si més no, donar el màxim suport a les institucions de Deltebre i garantir la sobirania de la Generalitat. És en aquest sentit que a nosaltres també ens sorprèn avui que s'hagi dramatitzat el tema fins a arribar a una moció i es presentin alternatives que són a vegades contràries a les competències de la Generalitat per decrets posteriors al 4 d'abril en què es nomena la Comissió Gestora. Nosaltres voldríem que aquest tema es desdramatitzés d'una vegada, què s'entrés en el camí del treball i de l'entesa, i aquest camí entenem que passa, d'una banda, per assumir l'Ajuntament de Deltebre les responsabilitats que li són pròpies i, de l'altra, per l'ajut econòmic i tècnic suficient dels organismes de la Generalitat per a tirar endavant el municipi de Deltebre. És en aquest sentit que el nostre Grup presenta una esmena de modificació total a la Moció presentada pel Grup del PSUC. Aquesta esmena que els llegeixo diu que el Parlament encoratja l'Honorable Conseller de Governació per tal de continuar les gestions iniciades amb els partits polítics i les entitats ciutadanes, que permetin resoldre la situació municipal de Deltebre amb el respecte més estricte a les competències que en matèria de règim local l'Estatut de Catalunya confereix a la Generalitat.

Esperem que el Grup que presenta la Moció ens accepti aquesta esmena per tal de poder nosaltres votar una via de sortida, que entenem ja iniciada pel Govern de la Generalitat i pel municipi de Deltebre. En cas contrari, el nostre Grup anuncia que no pot donar suport a la Moció que presenta el Grup del PSUC.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Maties Vives accepta alguna de les esmenes o manté el text de la Moció? No és previst un altre torn però, de tota manera, si vol exposar-ho... (Pausa.)

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, per comentar i manifestar quina és la posició del nostre Grup parlamentari en relació amb les esmenes fetes a la nostra proposta de Moció, esmenes que nosaltres hem estudiat i hem contemplat des de l'òptica de les darreres paraules que l'Honorable Conseller de Governació pronunciava des d'aquesta tribuna el dia del debat de la interpellació...

El Sr. PRESIDENT: El Reglament no preveu una altra intervenció, jo li demanaria que s'atengués a dir si accepta alguna de les esmenes o si manté la Moció, o si proposa un text intermedi.

El Sr. VIVES: D'acord, senyor President; en tot cas, era per a situar globalment l'acceptació o no de les esmenes.

El Sr. PRESIDENT: En tot cas al més breument possible.

El Sr. VIVES: D'acord, senyor President. Intentant ser

al més breu possible, a partir d'aquesta afirmació de l'Honorable senyor Conseller, que, ho repeteixo, a nosaltres ens omplia de satisfacció i així li hem fet arribar a ell personalment, és com hem contemplat la totalitat d'aquestes esmenes presentades a la nostra proposta de Moció. En primer lloc, l'esmena del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Nosaltres, aquesta esmena l'hem valorada a partir del reconeixement implícit que fa de la manca d'encert de l'Ordre de la Conselleria de Governació del dia 4 d'abril, i estem inicialment d'acord amb la filosofia que s'expressa en aquesta esmena i voldríem dir que el nostre Grup estaria disposat a acceptar-la si en lloc de ser una esmena de modificació a la totalitat del text hagués estat una esmena d'addició al text de la Moció presentada. Entenem que no essent així, en el punt 2, apartat b) del text de la Moció es contempla la filosofia bàsica que s'expressa en aquesta esmena, no referida exclusivament a les signatures, sinó a tota iniciativa que es pugui generar des de l'Ajuntament de Deltebre; per tant, en tractar-se de modificació i no d'addició, el nostre Grup mantindria inicialment el text del punt 2, apartat b) de la nostra Moció.

A continuació, les esmenes presentades pel Grup parlamentari de Centristes de Catalunya, que són fonamentalment dues. La primera, de supressió de tot el text de l'apartat del punt 1, de la qual cosa nosaltres ens alegrem perquè de nou reconeix la manca d'encert de l'Ordre del dia 4 d'abril, però entenem que no la podem acceptar a partir de la defensa que en fa el Grup parlamentari de Centristes, d'estricta legalitat. Entenem que aquesta és una Ordre que ha estat publicada al *Diari Oficial de Generalitat* i que, a partir de determinats criteris i de determinades concepcions de sobirania legislativa, cal adequar-la a la realitat pròpia de Catalunya.

Quant a la segona esmena, de modificació a l'apartat d) del punt 2, que substituïa tota la definició que es feia en el text de la Moció per l'expressió «de conformitat amb la normativa vigent en la matèria», nosaltres entenem que, tot i que aquesta normativa té alguns aspectes amb els quals no estem plenament conformes, d'acord amb la voluntat que inspira al nostre Grup de trobar fórmules d'acord al més àmplies possibles, estariem disposats a acceptar l'esmena de modificació —i, per tant, la incorporarem al text— que planteja el Grup parlamentari de Centristes, recollint de forma especial els seus comentaris en relació amb el cas que caldria fer en aquesta aplicació d'allò que es conté en el llistat de signatures recollit des del municipi de Deltebre.

En relació amb les esmenes que proposa el Grup parlamentari Socialista, nosaltres entenem que reconeix implícitament en la voluntat de modificació de l'article cinquè, la manca d'encert de l'Ordre del 4 d'abril i no acabem d'entendre com és possible referir això tan sols al nomenament o no-nomenament d'alcalde i no referir-ho a la totalitat de l'esperit de fons d'aquesta mateixa Ordre de la Conselleria de Governació. En definitiva, nosaltres creiem i no acceptem —i voldríem deixar-ho molt clar— el criteri que aquesta Moció posaria en crisi l'autoritat pròpia d'una institució com la Generalitat. Nosaltres entenem que l'autoritat no s'expressa a partir de la voluntat d'imposar quelcom que ha estat rebutjat des de diferents instàncies, sinó amb la capacitat de l'Administració pública

catalana de posar d'acord la gent que viu i treballa en els diferents municipis de les nostres contrades.

I, finalment, per tant, nosaltres no recolliríem les esmenes plantejades pel Grup Socialista, entenent que la que proposa en primer lloc, en el sentit que no sigui modificat l'actual alcalde, ja és continguda en la nostra proposta de Moció, punt 2, apartat c), i que evidentment l'esmena al punt número 2 és inacceptable, és contradictòria amb allò que exposem en l'apartat primer de la nostra proposta de Moció.

I, finalment, l'esmena del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que ens ha sorprès, perquè s'hi diu que «el Conseller de Governació continuï les gestions iniciades amb els partits polítics». Si hem de continuar aquestes gestions vol dir que reconeixem la manca d'encert del 4 d'abril i que per tant això no serveix. Lamentàriem molt que després d'aquests quatre reconeixements la votació no fos en el sentit que el nostre Grup demana, favorable a la nostra Moció amb les modificacions de l'esmena del Grup parlamentari de Centristes que ja hem anunciat.

Moltes gràcies, senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats, d'acord amb el que acaba de manifestar el Diputat senyor Maties Vives, el text de la Moció primitiva és mantingut pel punt primer, pel punt segon, excepte en l'apartat d), que queda substituït pel text de l'esmena centrista. L'apartat d) diria, per tant, simplement: «Els vocals gestors seran nomenats mitjançant ordre de la Conselleria de Governació, de conformitat amb la normativa vigent en la matèria.» I res més, és això, no?

Aleshores passem a votació el text que presenta a la consideració de la Cambra el Diputat senyor Maties Vives.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La moció, presentada pel Diputat senyor Maties Vives, subsegüent al debat referent a la interpellació que va presentar al Consell Executiu sobre l'Ajuntament de Deltebre ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 66 en contra i 10 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre Fraus Electorals

Passem al punt següent de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre Fraus Electorals, que va ser presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Cuadras.

El Sr. CUADRAS: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, breument, pujo a la tribuna per defensar, acollint-me a l'article 125.2 del Reglament de la Cambra, la moció subsegüent en relació amb la interpellació que vam presentar al Consell Executiu per la qüestió del frau electoral. Aquesta és una moció que al nostre Grup parlamentari ens hauria agradat no haver de

presentar; és una moció que no hauríem presentat si després de sentir la resposta que va donar l'Honorable Conseller a la nostra interpellació haguéssim vist una actuació conseqüent amb les mateixes paraules que el Conseller va dir en aquesta mateixa tribuna. Ens sembla que va quedar prou clar, i va ser reconegut pel mateix Consell Executiu, per boca del Conseller de Treball, l'existència de les irregularitats en les eleccions, a les darreres eleccions sindicals. A nosaltres ens sembla —i voldria repetir aquí el que jo vaig dir en iniciar la meua intervenció— que la nostra interpellació obeïa fonamentalment a una qüestió de principis. Perquè a nosaltres ens sembla, senyores Diputades i senyors Diputats, que la llibertat i la democràcia són indivisibles; a nosaltres ens sembla que no es poden utilitzar dos rasers, un a l'hora de valorar unes eleccions, com poden ser les municipals, o les mateixes eleccions al Parlament de Catalunya, i un altre a l'hora de valorar les eleccions sindicals. Quan hem parlat, moltes vegades, de la necessitat que la democràcia entri a les empreses, pensem que les eleccions sindicals en són una expressió important, i, per tant, quan hi ha un coneixement de l'existència d'irregularitats en aquestes eleccions, pensem que cal una acció decidida, una acció contundent, una acció sense ambigüitats de cap mena.

Dèiem aquí —i m'agradaria repetir-ho— que a Catalunya no es pot permetre que la corrupció s'instal·li a l'empresa ni a l'Administració; que no podem donar, de cap manera, una imatge de mala gestió, de mal funcionament dels organismes que han estat traspassats a la Generalitat, que, en definitiva, han estat traspassats a Catalunya. Perquè el frau electoral, entre altres coses, pretén falsejar el resultat de les eleccions, atribuir representativitat a qui en realitat no la té; pretén també crear confusió entorn del procés electoral, minimitzar la importància d'aquestes eleccions sindicals, i a nosaltres ens sembla que assentar aquest precedent, sense una actuació, ho repeteixo, contundent, sense ambigüitat de cap mena, és dolent. És dolent per les relacions laborals, i és dolent per la imatge de les institucions democràtiques i per la imatge de les institucions autonòmiques. És en aquest sentit que nosaltres hem presentat la moció, que —com hauran pogut llegir les senyores Diputades i els senyors Diputats— té una doble vessant: per un cantó en encomanar al Consell Executiu que vetlli per garantir la puresa i la transparència en tots els processos electorals i —ho repeteixo i m'agradaria no haver-ho de repetir— també a les eleccions sindicals, que en són una part important. I, en un altre sentit, el fet d'aplicar la llei, i pot semblar que haver de demanar, des d'aquesta tribuna, l'aplicació de la llei és una cosa ja sobrer, però sembla ser que no és així, per tal com els funcionaris que han vist passar pel seu davant l'existència d'aquestes irregularitats no han fet tot allò necessari per tal d'impedir-ho. I és en aquest sentit que acollint-nos, precisament, a la Llei electoral de 1977 i a la Ley de Enjuiciamiento Criminal, als seus articles 267, i al Codi Penal, a més a més, al seu article 359, que demanem que en definitiva s'apliqui per depurar les responsabilitats que en aquest sentit hi ha.

Nosaltres, ho repeteixo, no voldríem insistir una vegada més —ja ho vam fer aquí a l'hora de presentar aquesta interpellació— que per a nosaltres aquesta és una qüestió

de principi, és una qüestió fonamental; entenem que de cap manera cal tenir el més mínim dubte quant a la necessitat d'una actuació ferma i decidida per tal d'evitar que en el futur es puguin repetir aquestes qüestions. Ja no entro aquí a dir que si des de la Conselleria de Treball s'hagués actuat des del coneixement inicial que hi havia irregularitats, si s'hagués investigat a fons, els resultats haurien estat uns altres. Avui només coneixem els resultats de les actes denunciades, i ha estat reconeguda, ho repeteixo, pel mateix Conseller en aquesta tribuna, l'existència d'aquestes irregularitats. És en aquest sentit, senyores i senyors Diputats, que demanem el vot afirmatiu a aquesta moció que presentem.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ha presentat una esmena a aquesta moció el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Francesc Vicens.

El Sr. VICENS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument perquè l'esmena presentada pel nostre Grup, pràcticament, creiem que es defensa ella mateixa. És evident que tots, que tots els que seiem en aquesta Cambra, estem interessats en el màxim de transparència en qüestions d'eleccions i que hi hagi el màxim respecte a l'expressió de la voluntat del poble i que s'hi posin tots els mitjans. En aquest sentit, nosaltres estem d'acord amb tot el text de la moció que presenta el PSUC; no tenim, doncs, cap observació, per exemple, a fer en el punt 1 de la seva moció. Però en el punt 2, quan, basant-se en unes cites de la Llei d'Enjudiciament Criminal i del Codi Penal, es demana que el Consell Executiu exerciti les corresponents sancions judicials per tal de depurar les responsabilitats que resultin dels fraus, creiem que aquí es va molt més enllà del que és normal, perquè l'exercici de les sancions ha de correspondre —a judici nostre— als que es creguessin perjudicats per un frau. Creiem, no obstant, que els funcionaris del Departament que tinguin coneixement de fraus no poden tampoc, tanmateix, callar el coneixement de fraus coneguts. Aleshores, la nostra esmena va en el sentit de substituir la frase que he citat, que és una frase curta dintre del punt segon de la moció presentada pel PSUC, per aquesta altra frase: «a comunicar al Ministeri Públic els presumptes fraus»; creiem que això sí que és una cosa que haurien de fer els funcionaris de la Generalitat que per obligació del seu càrrec arribin a tenir-ne coneixement. Màxim, tenint en compte que es tracta d'un tipus d'eleccions en les quals la Generalitat de Catalunya té competència.

Per aquesta raó, nosaltres preguem al Grup del PSUC que tingui en compte l'esmena que nosaltres li proposem i que l'accepti.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Poden ara fer ús de la paraula els Grups parlamentaris que no han presentat esmenes. Algun d'aquests Grups desitja intervenir en el debat?

(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Qui parlarà en nom del Grup Socialista? El Diputat senyor Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ha dit el senyor Cuadras, en començar la seva intervenció, en presentar la moció, que ell hauria

volgut que el seu Grup no hagués de presentar-la. I l'ha presentada. I com que l'ha presentada, cal rebatre-la. Perquè nosaltres votarem en contra d'aquesta moció, i explicaré per què. Perquè no es tracta aquí de fer una defensa de la llibertat i de la democràcia també a l'empresa, no només d'això, es tracta d'explicar la història. I la història és que des del juliol del 80, reunit el Consell de Treball, s'arriba a uns acords, per les centrals majoritàries allà representades, malgrat que hi havia propostes d'una de les centrals sindicals, no precisament la que podria representar el senyor Cuadras, d'una de les dues majoritàries, és que jo no vull fer aquí campanya de cap central— en el sentit que el Consell de Treball i la seva permanent, perquè és la permanent del Consell de Treball qui agafa la responsabilitat —malgrat que encara l'IMAC no està traspasat, en aquelles dates— de fer el seguiment, en contra —deixem-ho clar, aquí al Parlament— de la legislació vigent sobre el tema, perquè no hi corresponia, no li corresponia, agafa la responsabilitat de fer un cert seguiment del tema. Però llavors quan es planteja —ho torno a dir, per una central sindical que no és aquella en la qual el senyor Cuadras podria sentir-se representat— una proposta que l'IMAC faci un ofici a cada empresa, on certifiqui les dades de cada una de les actes que venien al Consell de Treball, o venien a l'IMAC, primer. Segon, que es comprometin a través dels censos de l'INSS, Institut Nacional de la Seguretat Social, tancats el maig de 80, però mitjanament servibles, en aquell moment, per tal de veure si aquella empresa existia, etc., etc. Tercer, que la Inspecció de Treball pogués fer una altra comprovació d'autenticitat de les actes, que no es computessin les actes des del gener del 80 al març del 80, data, com es recorda, la del 15 de març del 80, d'entrada en vigor de l'Estatut dels Treballadors. Aleshores, això, se'ns diu que no, això no cal que es faci, aquest control. I, com se sap, fins i tot es nega el control a les actes produïdes en elecció sindical abans de l'obertura oficial del procés d'eleccions. Això és història, i està al Consell de Treball. Per tant, llibertat i democràcia sí, llibertat i democràcia a l'empresa, més encara; però, en tot el període, eh?, si us plau, en tot el període i en tot el temps. Primera qüestió que convé aclarir, perquè en aquest tema, i aquí al Parlament, no convé fer demagògies. Primera qüestió.

Segona qüestió, aquí es parteix d'un concepte erroni, del que són les eleccions a la democràcia. El Consell Executiu no ha de vetllar per la puresa i la transparència de cap elecció democràtica en la democràcia. De cap. Perquè llavors fitem enlaire l'Administració electoral, judicial, —perdonin els senyors Diputats, si els he ofès amb aquesta paraula (*remor de veus*), la retiro—, l'Administració electoral, fonamentalment judicial, per les eleccions al Parlament de Catalunya, i llavors, ¿qui demanarà que el Consell Executiu sortint controlï la puresa i la transparència de les eleccions al Parlament de Catalunya que ha de venir? Algú la demana? Jo, certament no puc votar-la democràticament. No puc votar-ho, primer punt d'aquesta moció. Les eleccions municipals de l'àmbit de Catalunya, també, però és que hi ha, a més, un esquema perfecte de control de les eleccions sindicals, que es compleix o no, i que el Consell de Treball, a més, arriba a uns acords, uns acords segurament contraris a l'esperit d'aquell control.

Primer; les normes de control contingudes a l'article —si no ho recordo malament, ho hauré de mirar perquè està per aquí— 76, de l'Estatut del Treballador, on s'estableix la possibilitat de recurs contra les possibles mancances o faltes que es produeixin en el procés electoral. Segon, el complement d'això, que és l'article 117 de la Llei de Procediment Laboral, modificada un cop vigent l'Estatut dels Treballadors per tal de donar entrada a aquest procediment sumari de tres dies a la Magistratura de Treball, etc. Tercer, la possibilitat d'acudir a la justícia ordinària penal, quan es produeix i es constata la possibilitat d'existència de frau. Sí. Però per a qui? Per a l'afectat pel frau, evidentment. I de quina manera es dona aquesta supletòria de la llei? Doncs mirin vostès, aquí, en la segona part de la moció —en la primera ja he intentat raonar per què—, no és de rebuig, ja que implicaria que el Parlament accepta que el Consell Executiu vetlli per la puresa i transparència de totes les eleccions, i, per tant, de l'Administració electoral, en prescindiríem, sinó perquè en l'apartat segon ens cita la supletòria de la Llei Electoral del 77, es diu entre cometes. Això és una remissió que fa —si jo no tinc mal compaginat els textos legals vigents— l'Ordre de 29 de setembre del 80, que fa la convocatòria per a la celebració d'eleccions sindicals a les empreses —aquestes últimes eleccions sindicals—, en la qual es diu en l'article primer: «Amb caràcter supletori, seran aplicables els principis generals de dret electoral continguts al Reial Decret-llei 20/77, de 18 de març.» Norma —ho haig de dir aquí encara que no correspon que es digui en aquest Parlament— mal feta, perquè els principis electorals generals són de difícil aplicació supletòria. O s'apliquen els articles o no s'aplica res, perquè, com es poden aplicar els principis generals de manera supletòria? Són principis generals d'aplicació supletòria, per exemple, l'article 78 del dit Decret —llei del 77, quan diu que «són funcionaris als efectes d'aquesta llei electoral i, per tant, responsables penalment com a funcionaris»—, a part dels que diu el Codi Penal, que com recorden i saben els senyors Diputats, i si no ho saben jo ho recordo, «es considerarà el funcionari», diu l'article 119 del Codi Penal, «tothom qui per disposició immediata de la llei o per elecció o nomenament d'autoritat competent participi de l'exercici de funcions públiques»—, doncs bé, diu aquesta Llei Electoral que, a més d'aquests, ho seran els presidents de mesa. És que el president de mesa d'unes eleccions d'empresa té la condició de funcionari, li podem donar la condició de funcionari? Aquesta supletòria de principis generals, justament està feta així perquè semblava d'alguna manera exagerat al legislador d'homologar president d'una mesa electoral d'eleccions generals, parlamentàries o municipals o locals, amb el president d'una mesa d'empresa, per exemple?

Per tant, aquesta remissió supletòria a la Llei, a la Llei Electoral del 77, de què es parla en la moció, sembla, com a mínim, discutible. Però, és més, cita l'article 267 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, que diu: «Quan la denúncia sigui verbal» —la denúncia per l'obertura del sumari, perquè hi ha el llibre segon del sumari i el primer de la denúncia—, «quan la denúncia sigui verbal, l'autoritat o el funcionari que la rebi estendrà una acta en la qual en forma de declaració s'expressaran totes quantes notícies tingui el denunciante relatives al fet denunciat i a les seves

circumstàncies, i tots dos ho signaran a continuació. Si el denunciante no ho pogués signar, ho farà una altra persona a petició seva». No sé què té a veure això aquí, però he citat la moció. Per tant, diria que no és rellevant als efectes de la qüestió. Sí, naturalment, l'article que cita del Codi Penal. Naturalment que és rellevant. Obligació de tots els funcionaris de no entrebancar. És més —ho llegeixo també—: «El funcionari públic que, mancament a l'obligació del seu càrrec, deixés maliciosament de promoure la persecució i càstig dels delinqüents, caurà en la pena d'inhabilitació especial». Està definit. És un dels típics articles del Codi Penal que defineix un delicte, que tipifica un delicte, una conducta delictiva. I llavors aquí el que diem és que, en funció d'aquest article, compte, que els funcionaris de la Generalitat no incorrin en aquest delicte, i, per tant, que iniciï el Consell Executiu, o, perdó, segons l'esmena d'Esquerra, que es trameti al Ministeri Públic aquesta documentació per veure si és objecte possible de delicte.

Jo, el que dic, en aquest tema, i en relació tècnicament al que planteja Esquerra només per a aquest punt —la resta, ja he intentat argumentar per què no la podem votar—, de si podria ser votable, és que no, perquè no és el Parlament qui ha de fer això. Sóc funcionari públic, he fet molts expedients laborals de frau flagrants, i l'interessat per afectat pel frau reclama a l'Administració, no el Parlament sencer reclama a l'Administració, sinó que l'interessat reclama a l'Administració, afectat pel frau, i li diu: «Escolti, envii vostè això al Ministeri Públic perquè jo presento, a més, querella o denúncia, i s'iniciarà un procediment judicial sobre el tema». I punt. Però implicar en tot aquest afer el Parlament de Catalunya creiem que és desorbitat en el que és el procés lliure i democràtic, ho torno a dir, d'unes eleccions en què, a més —ho torno a dir per les raons que ja he assenyalat—, crec que tenia raó el senyor Cuadras quan ha dit que l'ha presentada el seu Grup malgrat que ell no tenia massa interès que es presentés, i, efectivament, segurament, el millor hauria estat que no es presentés, perquè el seu àmbit no és aquest. I que quedi constància d'una qüestió, que el nostre Grup, he dit, votarà en contra, ha de votar en contra, per les raons que he dit, tant de la moció presentada com de les possibles esmenes acceptades, perquè el seu conjunt no expressa el que crec que ha de ser el tractament, el que creiem que ha de ser el tractament d'aquest tema.

Però voldria deixar també clar que, sens dubte —i acabo de seguida, senyor President—, sens dubte, el nostre Grup creu que, si efectivament hi ha una comprovació efectiva de frau, el Consell Executiu i, en tot cas, els funcionaris que ho portin, i per al tràmit corresponent, que creiem que no és el d'aquest Parlament, hauria de fer aquesta tramesa del tema al Ministeri Públic, i nosaltres, en tot cas, ho demanarem per als casos de què tinguéssim coneixement. No és, en tot cas, el Parlament, qui ha de decidir sobre qüestions d'aquesta mena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Pel Grup parlamentari de Centristes té la paraula el senyor Capdevila.

El Sr. CAPDEVILA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem davant d'una moció subsegüent a una interpellació formulada al seu dia pel Grup parlamentari del PSU de Catalunya en relació amb frau

electorals, sembla que realitzats durant les últimes eleccions sindicals.

La posició del nostre Grup, senyor President, senyores i senyors Diputats, és la següent. Respecte al primer punt, d'encomanar al Consell Executiu que prengui totes les mesures adients, creiem que pretén un doble efecte, un doble efecte potser, un efecte moralitzador, de present i de futur, preventiu d'alguna manera de cara al futur, i de present per si es pot haver entès que hi ha hagut una actuació d'aquesta naturalesa. Jo diria que aquesta recomanació que es fa al Consell Executiu, cal entendre-la, evidentment, dintre de les competències pròpies del Consell Executiu. No crec que es pugui entendre aquesta nova presència d'una substitució o suplantació en tot cas de la responsabilitat i de les competències que pugui tenir l'administració electoral. Per tant, pel que pugui valer de proclamació de principi, pel que pugui valer de recollir un principi moralitzador, dintre de tot el procés electoral, entenem que difícilment, difícilment, i sense entrar en més profunditat sobre aquesta qüestió i sobre les competències sobre aquest tema, difícilment, ho repeteixo, s'hi pot votar en contra.

Quant al segon punt, sobre l'obligació establerta en relació amb l'article citat del Codi Penal que tipifica el delictes, en el seu article 359, hauríem de dir que ni, per una banda, fa falta que aquest Parlament recomani, digui, exciti, etc., el Consell Executiu, o, en tot cas, el funcionari afectat, a complir el seu deure cívica, i, en tot cas, per incórrer també en responsabilitat penal si no fa ús de l'obligació que li estableix la Llei d'Enjudiciament Criminal, sinó que al mateix temps entenem —i sense entrar en més profunditat en el tema, perquè nosaltres sí que no representem cap de les dues parts que puguin estar implicades en aquesta qüestió— que no està exempta del compliment d'aquesta obligació, no ja simplement el funcionari públic en virtut del que estableix la Llei d'Enjudiciament Criminal, i, en tot cas, per incórrer en el delictes tipificat al 359 del Codi Penal, sinó qualsevol persona que té coneixement de la comesa d'un delictes. Aleshores diríem que no simplement seria d'aplicació —jo també haig de mostrar, d'alguna manera, la meua estranyesa perquè no encaixa degudament aquest article 267 citat de la Llei d'Enjuiciamiento Criminal—, sinó també el 259 i següents de la mateixa Llei adjectiva respecte a l'obligació jurídica que té qualsevol ciutadà coneixedor d'un delictes, i més encara si és interessat o part interessada en el procés electoral. I això no simplement perquè estigui com a obligació que podríem qualificar a un nivell de cívica, sinó que és obligació jurídica, penada, d'altra banda, castigada per la mateixa Llei, per la mateixa Llei adjectiva i pel mateix Codi Penal, en el supòsit, que coneixedor del delictes, no es portés a terme la denúncia pertinent.

Per tant, entenem que aquesta responsabilitat afecta, no simplement el funcionari públic que en exercici del seu càrrec sigui coneixedor d'una acció delictiva, sinó que qualsevol ciutadà coneixedor, al mateix temps, d'una situació d'aquesta naturalesa, entenem que no és necessari, en tot cas, que sigui el Parlament qui exigeixi, recomani o, en tot cas, posi present aquesta obligació. I en últim terme, diríem que seria irrellevant que aquí, a través d'una moció, es fes avinent al ciutadà d'aquest país de complir els seus deures jurídics, imposats pel Codi Penal i per la Llei d'En-

judiciament Criminal. De tota manera, una votació contrària sobre aquest punt es podria entendre com apartar-se d'unes certes —si n'hi ha hagudes— responsabilitats, i en tot cas, si han existit, creiem que és suficient també el que s'estableix en aquestes lleis substantiva i adjectiva, respectivament.

Per tant, i per tot el que he dit, nosaltres mostrariem una posició abstencionista en aquest punt, perquè votar a favor seria entrar en el fons del tema, cosa en què aquest Parlament, d'alguna manera, no té competència, i votar en contra seria per part nostra, entenem, apartar-se també d'unes certes responsabilitats que hagin existit, i que estan suficientment castigades, i obligació jurídica tenen els ciutadans d'aquest país i els seus funcionaris de complir-les.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, el Diputat senyor Pere Pi-Sunyer té la paraula.

El Sr. PI-SUNYER: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Departament de Treball manifestà des del primer moment el seu interès pel procés electoral de representació dels treballadors a les empreses. I així, des del primer dia que es va produir la transferència dels Instituts de Mediació, Arbitratge i Conciliació i, per tant, la competència en aquesta matèria, en van prendre totes les mesures necessàries per a garantir la claredat i transparència del procés electoral, i es va donar plena participació en el control i desenvolupament d'aquest procés al Consell de Treball, on hi ha representades les centrals sindicals i patronals més representatives de Catalunya. Així mateix, es va disposar la formació d'una Comissió de seguiment, nomenada pel mateix Consell del Treball, perquè supervisés tot el procés i amb poder de decisió en aquells casos no previstos en la normativa legal o que poguessin plantejar dubtes.

Aquesta Comissió de Seguiment va disposar en tot moment del lliure accés a totes les dades i actes electorals dipositades en els IMAC. També es disposà que en aquests organismes es facilitessin l'acció, l'accés i el control de les actes als interventors nomenats per les mateixes centrals sindicals. I es van facilitar els mitjans materials necessaris per al compliment d'aquesta comesa. Finalment, així que es va tenir coneixement de la possible existència d'algunes actes electorals fraudulentos, es va endegar el procediment de revisió d'actes i es van atendre tantes denúncies com van ser formalitzades per les centrals sindicals.

Pel que fa al segon punt de la moció, cal assenyalar que el Departament del Treball s'ha adreçat per escrit al Gabinet Jurídic Central de la Generalitat exposant-li els fets comprovats en el procés de revisió d'aquestes actes i sol·licitant-ne informe sobre si aquests fets poguessin ser constitutius de delictes i, en tot cas, el procediment legal a seguir. Amb data de 12 de juny d'enguany, el Gabinet Jurídic va contestar que és procedent remetre les actuacions al fiscal cap de l'Audiència de Barcelona per si les irregularitats que semblen comprovades poden ésser constitutives d'un delictes de falsificació de documents oficials. Ara bé, com que es desconeix l'autor o els autors dels fets, tot i que es té constància de la identitat de les persones que van presentar aquestes actes electorals en els registres de l'IMAC, el Departament de Treball s'ha adreçat a l'IMAC adjun-

tant relació de les actes electorals a les quals he fet referència, amb l'objectiu que al més aviat possible aquest organisme assenyali el nom, cognoms, documents nacionals d'identitat de les persones que van realitzar els dipòsits d'aquestes actes. Així que es disposi d'aquestes dades, el Departament de Treball procedirà, d'acord amb el dictamen emès pel Gabinet Jurídic Central de la Generalitat abans esmentat, és a dir, posarà en coneixement de l'autoritat judicial els textos comprovats, remetent les actuacions practicades perquè entén que aquestes poden ser constitutives de delictes de falsificació, en document oficial o qualsevol altre que pugui apreciar l'autoritat esmentada.

En conseqüència, el Grup parlamentari de Convergència i Unió considera que el Consell Executiu, per mitjà del Conseller de Treball, ha demostrat a bastament el seu interès en assegurar la puresa i la transparència dels processos electorals dels representants dels treballadors de les empreses, i, per tant, no correspon a aquesta Cambra cridar l'atenció després de la clara i completa explicació que hi va donar l'Honorable Conseller de Treball amb data del 3 d'abril d'enguany.

Així mateix, el Grup considera que la decisió anunciada pel Departament de Treball de posar en coneixement de l'autoritat judicial fets comprovats fan necessari el segon punt de l'esmena. D'altra banda, cal recordar que posar en coneixement de l'autoritat judicial possibles fets delictius no és, de cap manera, una acció reservada als funcionaris públics ni a les autoritats públiques, com sembla indicar-se o deduir-se de l'esmena que es presenta, sinó que és una acció que és a l'abast i oberta a tots els ciutadans i organitzacions que vulguin fer-ne ús.

Finalment, em fa l'efecte que seria vàlid també recordar que les crítiques que s'han fet en aquesta Cambra aquesta tarda sobre la inoperància del mecanisme que havia posat en funcionament la Conselleria de Treball en aquesta qüestió no poden ser fonamentades, donat que, si no haguessin funcionat adequadament aquest mecanisme, no estariem discutint aquesta tarda aquesta informació, car aquesta informació no la tindriem i no la tindriem de la manera precisa i documentada com se'ns va donar. Precisament, si s'ha partit d'una documentació de la Generalitat de Catalunya, és perquè va ser feta objectivament i va ser presentada en el seu moment per l'Honorable Conseller amb tota la claredat que feia falta.

En conseqüència, el Grup parlamentari de Convergència i Unió votarà «no» als dos punts de la moció presentada, per cert, l'endemà de la interpellació i, per tant, sense haver donat lloc ni haver donat temps que el Departament prengués aquestes accions que han estat reclamades avui per part del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per tant —ho repeteixo— el nostre Grup votarà «no» a la moció.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat que ha defensat la moció té la paraula, ara, per a indicar si accepta l'esmena presentada i quin serà el text sotmès a la votació, però, d'acord amb el Reglament, no per a entaular debat respecte a les intervencions dels altres Grups.

El Sr. CUADRAS: Sí, gràcies senyor President, però, —apel·lant a la seva benevolència— és que ens han fet ara una al·lusió sobre les vint-i-quatre hores, i això és un tràmit reglamentari; per tant, el tema de presentar la moció

després de la interpellació, segons el Reglament, s'ha de fer dintre de les vint-i-quatre hores.

Bé; efectivament, tal com preveu el Reglament, jo pujo a la tribuna per expressar l'opinió del meu Grup en relació amb l'esmena presentada pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i, en aquest sentit, per comunicar que nosaltres acceptem l'esmena que ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya perquè entenem que millora, precisament, l'esperit de la moció presentada, sobretot en el punt primer, en el sentit, precisament, de garantir —ho repeteixo i ho accentuo— garantir, la puresa i la transparència en tots els processos electorals, no per controlar, sinó per garantir. Bé, aquí sembla que la vehemència d'algun Diputat a l'hora d'expressar la seva opinió faci que se senti alludit; jo voldria dir que en cap moment, ni el dia 3 ni avui, jo no he fet esment a cap central sindical, gens ni mica; per tant, no sé a què ve aquesta vehemència; el que sí em sembla és que no ens podem perdre en un bosc de disposicions legals que amaguen el que és la realitat del frau.

Llavors el que sí que voldria dir, ja per a acabar, és que el text quedaria íntegre, com està en el *Butlletí* número 35, i, en tot cas, en el paràgraf que diu: «...exercitar les corresponents accions judicials per tal d'elaborar les responsabilitats que resultin dels...» s'incorporaria el text de l'esmena d'Esquerra Republicana, o sigui «...procedeixi a comunicar al Ministeri públic els presumptes fraus electorals».

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: No sé si el senyor President tindria la benevolència de donar-me...

El Sr. PRESIDENT: Jo, senyor Martín, no he vist que hi hagi cap al·lusió personal en la intervenció del senyor Cuadras. Les al·lusions s'entenen quan s'anomena a algú.

Passem, doncs, a votació, el text del Partit Socialista Unificat amb la modificació acceptada per aquest Grup, d'acord amb l'esmena d'Esquerra Republicana.

Els senyors Diputats que estiguin... perdó, havia entès, amb la intervenció del senyor Capdevila, que el Grup Centrista desitjaria que es votessin separatament el primer i el segon punts...

El Sr. CAPDEVILA (de l'escó estant): No...

El Sr. PRESIDENT: No? No cal. Molt bé; doncs, aleshores es pot votar conjuntament el text sencer de la moció.

Els Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La moció presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 64 en contra i 14 abstencions.

Interpellació al Consell Executiu sobre el retorn del patrimoni cooperatiu

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, el cinquè, que és la interpellació al Consell Executiu sobre el retorn del patrimoni cooperatiu, formulada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Paduells.

El Sr. PADULLÉS: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats... (*Alguns Diputats abandonen l'hemicicle.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats, els prego que, si han de sortir, ho facin ràpidament.

El Sr. PADULLÉS: Moltes gràcies, senyor President. En la Resolució novena aprovada el dia 11 de novembre de 1980 en aquest Parlament es diu: «...i encarregar al Consell Executiu que faci totes les gestions necessàries per tal que sigui retornat el patrimoni cooperatiu als seus legítims propietaris», gestions que el Consell Executiu de la Generalitat provisional havia ja començat, fent tot un seguit de gestions i algunes reunions amb els afectats pel retorn d'aquest patrimoni cooperatiu.

Posteriorment, aquest Diputat, a través de la petició d'afectats pel retorn d'aquest patrimoni, va adreçar, amb data del 17 de desembre de 1980, una pregunta a l'Honorable Conseller de Treball sobre com estaven les gestions, enllaçant amb les gestions iniciades per la Generalitat provisional i en relació amb la Resolució aprovada per aquest Parlament. Aquesta pregunta va obtenir una resposta —l'eix de la qual és citar la quantitat de cooperatives que estan a l'espera del retorn del seu patrimoni— una moció aprovada al Parlament de Madrid, amb data del 18 d'octubre de 1978 que deia que en el termini de tres mesos el Govern de Madrid enviaria a les Corts un projecte de llei que permetés la devolució del patrimoni cooperatiu i, a la vegada, feia una explicació de les gestions que havia fet amb el Ministre de Treball del Govern central.

Posteriorment a això, aquest Diputat, acompanyat de cooperativistes que estan lluitant pel retorn del seu patrimoni, es va entrevistar amb el senyor Conseller de Treball el 27 d'abril del 81, per veure com estaven les gestions fetes per al retorn d'aquest patrimoni. En aquesta reunió es van proposar una sèrie d'acords, de mesures a què el senyor Conseller es va comprometre, com era convocar una reunió, una altra reunió que ja s'havia convocat en el temps de la Generalitat provisional amb tots els afectats, continuar les gestions, etc.

Posteriorment, en funció que vèiem que no avançaven les gestions, que no teníem informació d'aquestes gestions, de la seva concreció i que no teníem informació que s'avancés en la direcció del retorn del patrimoni, el Grup parlamentari del PSU va presentar la interpellació que avui em porta a mi en aquesta tribuna, amb data del 30 d'abril.

La setmana passada hi va haver una reunió de la Comissió de Política Social d'aquest Parlament amb una sessió informativa de l'Honorable senyor Conseller sobre el tema del cooperativisme en general, en la qual va sortir el tema del retorn del patrimoni. Aquest Diputat que els parla els ha de dir que va pensar que, en funció de la informació que apareixeria en la Comissió i en funció de les preguntes que, segons el Reglament, preveu que els Diputats faran al Conseller, aquest tema, podríem ajornar-lo i no haver-lo de portar en aquest Ple d'avui, és a dir, sortir aquí a defensar, a explicar la interpellació. Això no ha estat així perquè ja va manifestar en aquella Comissió el nostre Grup que les informacions que se'ns facilitaven de les gestions no ens podien satisfer, no apareixia cap perspectiva nova. El senyor Conseller va citar una carta

del Ministre de Treball en la qual es deien algunes línies d'acció possible, etc., però, en tot cas, per a nosaltres va ser una informació i una resposta a les nostres preguntes que no ens va satisfer gens ni mica. No ens va satisfer gens ni mica perquè hi ha, en la llista que se'ns va donar a la pregunta que vam fer, vuitanta-tres cooperatives que estan esperant el retorn del seu patrimoni. No ens va satisfer gens ni mica, perquè pensem que aquest és un tema d'importància històrica; d'importància històrica perquè no tenim mesurat el volum exacte del que això significa, però tenim elements en alguns casos concrets en què és molt important i, a més a més, perquè existeix en la majoria dels casos encara aquest patrimoni i els cooperativistes l'estan veient. Però, d'una banda, és en mans dels ens locals, d'altra banda, és en mans de cambres agràries, etc., i pensem que té una importància històrica perquè pertoca al govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya retornar allò que va ser pres als cooperativistes per la dictadura i, per tant, qualsevol pas endavant que es doni per retornar aquest patrimoni és molt important.

Però, d'altra banda, pensem que és responsabilitat del Govern de la Generalitat i d'aquest Parlament intervenir en aquest tema i no deixar-ho a si el Govern de Madrid presenta o no presenta a les Corts aquell projecte de llei.

A la Comissió se'ns va dir que es convocarien reunions —no se'ns van concretar dates, encara no tenim informació de si estan convocades o no, potser el senyor Conseller ens ho podrà confirmar—, se'ns va parlar de dificultats legals que nosaltres no neguem, i se'ns va parlar d'aquest incompliment per part del govern de Madrid. Hem de dir que, com que nosaltres no el vam votar, no estem en condicions morals d'exigir-li que el compeli; en tot cas, el senyor Conseller, ja que el seu Grup el va votar, sí que podrà explicar si ho fa o no; per tant, pensem, per tot això, que la interpellació s'havia de portar al Ple i ser defensada en el Ple i escoltar l'opinió de l'Honorable senyor Conseller i no donar-nos per satisfets de les informacions, de les explicacions que se'ns van donar en la Comissió.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo no el convenceré, al senyor Padullés, suposo, perquè el que li he dit, li he dit en una pregunta per escrit, li he dit oralment en Comissió i avui ho diré aquí, en el Ple.

I molt probablement no el convenceré d'una cosa molt senzilla: que els que han d'acomplir el retorn del patrimoni cooperatiu —i ho demostraré avui aquí— no és un servidor ni el Consell Executiu de la Generalitat, sinó que és el partit del Govern de Madrid. I no perquè l'hagi votat vostè o no l'hagi votat no tingui res a dir-li, a ell, sinó perquè és qui mana actualment a Madrid i qui té la responsabilitat administrativa.

(*El M. H. Sr. President deixa la sala.*)

Si us plau, és l'Executiu de Madrid qui ha de resoldre això. Si no partim d'aquesta premisa, jo a vostè no el convenceré. Ara, penso que és una premisa prou clara com per saber que qui ha de resoldre això és l'Executiu de Madrid. I jo diré d'on arrenca la qüestió, i arrenca d'una Llei del 23 de setembre del 39, que jo em permetré —i penso

que haig de fer-ho així- de llegir-la en castellà, que diu així «Todos los bienes y efectos pertenecientes a las organizaciones sindicales relacionadas en la Orden de 10 de enero de 1937 y 6 de febrero del mismo año, pasarán a ser propiedad de la Falange Española Tradicionalista y de las JONS, cuya Delegación Nacional de administración los afectará a los gastos de la Delegación Nacional de Sindicatos.» I d'una llei que ve del 14 de desembre del 40 que, perquè quedi més clar, diu així en el seu article primer: «A los efectos de la Ley del 23 de setiembre de 1939, —que és la que he llegit abans— se entienden comprendidos en su artículo primero todos aquellos bienes y derechos pertenecientes a las organizaciones sindicales marxistas, anarquistas o separatistas y a las agrupaciones de carácter obrerista vinculadas o apoyadas en las citadas organizaciones.» I en funció d'aquests dos articles es va confiscar el patrimoni cooperatiu que, entre altres raons, no té res a veure, diguem-ne, amb aquests epígrafs.

En funció d'això hi va haver una iniciativa parlamentària a les Corts de Madrid, que és on crec que el problema s'ha de plantejar i s'havia de plantejar si no es vol tenir només un caràcter de promoció de les gestions, perquè, si es vol ser efectiu, ve des d'allà, i aquesta iniciativa la va portar el Grup dels Socialistes de Catalunya, encapçalat en aquell moment, en el Parlament de Madrid, pel senyor Joan Raventós. Allà es va aprovar una moció que deia el següent —i aquesta la traduiré—: «Que el Govern de l'Estat confii als organismes pre-autonòmics de les nacionalitats i regions la missió d'elaborar un cens dels béns que fossin propietat, abans del 18 de juliol del 36, de cooperatives, confraries i mutualitats confiscats entre el 39 i el 43, amb descripció del seu estat físic, destinació i situació.» Aquest primer punt ha estat acomplert per part de la Generalitat provisional. Segon punt: «Així mateix, es confia als organismes pre-autonòmics la missió de rebre i d'ordenar les peticions dels antics socis.» També s'ha fet. Tercer: «Per a millor compliment d'aquestes missions, es facilita als organismes pre-autonòmics facultat per a demanar informació als municipis, als organismes del moviment cooperatiu de les delegacions de l'AISS i a altres organismes de l'Estat dintre dels seus respectius territoris.» També s'ha fet. Quart punt, i és el que no s'ha fet: «Que el Govern —s'entén el Govern de Madrid—, en un termini de tres mesos, trameti a aquesta Cambra un projecte de llei que estableixi els procediments legals que permetin la devolució dels béns confiscats a les cooperatives, confraries i mutualitats als seus antics socis o als seus antics successors, i, si manquen aquests, subsidiàriament, que es fixi l'aplicació d'aquests béns en benefici de la comunitat on aquesta entitat radiqui.» I aquesta moció es va guanyar al Parlament de Madrid. I és realment el que obliga a emmarcar el procediment legislatiu per al retorn cooperatiu, que és un pas previ a fer efectiu això d'una manera real, perquè la complexitat jurídica d'aquestes situacions de propietats confiscades i que han passat de vegades a dues o tres mans o entitats, és molt complexa, a qui obliga això és al Govern de Madrid.

I haig de dir que en totes les gestions que he fet —i vostès seran conscients que en el llarg any que estic en el càrrec que m'ocupa he trobat diversos, més de dos, Ministres de Treball— he anat repetint això, i això ha estat també fet i

dit a la premsa, entre altres raons perquè aquest és un moviment i una gestió que penso que s'ha de fer des d'una certa conscienciació popular. Aleshores, evidentment, jo, a la Comissió, l'altre dia vaig llegir una carta del Ministre on, en resposta a una inquietud meua que això quedés paralitzat, ho digués, i aquesta carta és aquí, a disposició de qualsevol Diputat que la vulgui llegir.

Per altra part, també en la contesta escrita que vaig fer al Diputat senyor Padullés, jo vaig dir que aquest tema era un tema molt complex jurídicament parlant. Vostès saben les dificultats amb què es troba una altra qüestió paral·lela a aquesta, com és la del patrimoni sindical, i vostès saben la complexitat d'això, i que calia, que calia trobar un sistema que no arreglés des de l'arrel la cosa jurídica de la propietat d'aquestes cooperatives, però que comencés a funcionar, i, en aquest sentit, sí que amb el qui aleshores era Ministre de Treball, el senyor Salvador Sánchez Terán, vàrem establir un sistema, un mètode, perquè això pogués començar a funcionar. Evidentment, hi ha hagut dos Ministres nous més en aquesta qüestió —aquest era un tema que estava plantejat a un àmbit personal, no institucional, de Departament de Treball a Ministeri de Treball— i va quedar bloquejat.

Què ha fet més la Generalitat com a gestions? I, si els plau, que es jutgi, en tot cas, com a gestions; que no es digui que si el patrimoni cooperatiu està d'una manera o altra encara confiscat, respon a un Govern de la Generalitat que, en aquest punt, no hi pot fer res.

Vostè també ho ha dit: d'una manera o altra hi ha hagut una inquietud per part dels cooperadors que tenen el patrimoni confiscat que aquest tema s'adormi. I aleshores van demanar a la Generalitat que tornés a fer-se ressò d'aquesta qüestió. I en aquest sentit, perquè això tingui un cert ressò, però a la vegada ja apunti cap a una solució de tipus intermedi, es demana i es farà una convocatòria de cooperatives amb tres diferents graus. Unes, aquelles que tenen el patrimoni confiscat per l'Estat; altres, cooperatives que tenen el patrimoni en ús per part dels municipis, i altres —totes les altres— que de vegades és patrimoni que existia en aquell temps, que s'ha venut, i que tornar a trobar el fil de la propietat té més complexitat, i que, per tant, tenen una situació diferent i que de vegades no permet aquest tracte bilateral per a començar a treballar amb ús sobre això. I això és el que s'està programant fer ara, en aquests moments.

I, en aquest sentit, és tot. Això és el que s'ha fet, això és el que s'intenta d'anar fent, i això és el que jo vull, intento, a veure si convenço el senyor Padullés que la Generalitat, en l'àmbit de les gestions, realment, que és allà on se li han de demanar responsabilitats, si és aquesta o no és aquesta la línia que hem d'emprendre.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: El Diputat senyor Padullés vol fer ús del torn de rèplica? *(Pausa.)* Té la paraula el senyor Padullés.

El Sr. PADULLÉS: Senyora Presidenta. Bé; senyor Conseller, no m'ha convençut. I no m'ha convençut, jo diria, perquè vostè afronta els problemes d'una manera i el nostre Grup els afronta d'una altra.

Vostè afronta els problemes, pel que em sembla, que és

la quarta vegada que en parlem, seguint tot un procés parlamentari interessant; vostè afronta els problemes per la via de dir que això és a Madrid, que cal resoldre-ho des de Madrid, que vostè no hi pot fer més i que, en tot cas, farà una convocatòria, doncs, per vejam si es pot posar d'acord per a la qüestió de l'ús, etc. Jo penso que el que hi ha en el fons de tot això són dues concepcions de les tasques de governar. Nosaltres entenem que el Consell Executiu de la Generalitat no ha de situar-se en el terreny de dir que com que a Madrid, en el Parlament de Madrid, es va aprovar una moció que deia que el Govern havia de presentar en el termini de tres mesos un projecte de llei, i això és aprovat des de l'any 78, però no ho fan, doncs, no és competència nostra.

Miri, senyor Conseller, si jo, cada vegada que havia de reivindicar alguna cosa, fa molts anys, m'hagués hagut de situar en el terreny que a les persones a qui jo anava a buscar satisfacció a les meves reivindicacions me les havia de creure quan em deien que no estava a les seves mans, sinó que estava molt més lluny, avui, segurament, no estariem —no evidentment per la meua persona, sinó pel conjunt de les persones— en aquest Parlament. Llavors, a mi em sembla que es tracta de trobar sortides, es tracta de trobar sortides a una situació delicada, complexa i difícil; en això estem tots d'acord que cal qualificar-ho així, però es tracta de trobar sortides. Per exemple, en les converses que jo he tingut amb vostè, deïem: bé, una possibilitat fóra que tots els Grups parlamentaris pressionessin el Govern de Madrid exigint que es complís la moció aprovada. És clar; això ho pot fer el Grup del PSU, però qui té l'obligació moral de fer això és la Conselleria de Treball, que per alguna cosa és el Govern de Catalunya. Ha de convocar els grups polítics i dir-los: a iniciativa de la Conselleria de Treball pressionem els Grups respectius a les Corts de Madrid perquè el Govern presenti aquest Projecte de Llei. Però si aquesta via no es vol tirar endavant —que jo penso que és una via perfectament vàlida, perfectament clara, i que no hi ha d'haver contradiccions, perquè estem reclamant el retorn del patrimoni de les cooperatives de Catalunya, i aquí ens hauríem de posar tots d'acord—, l'Estatut de Catalunya, en l'article 34.3, diu: «També correspon al Parlament de Catalunya —punt 3— sol·licitar al Govern de l'Estat l'adopció d'un projecte de llei.» Jo, en aquests moments, perquè aquesta és una de les coses que hem trobat, no sé si això vol dir —em sembla que no— que nosaltres hauguem d'elaborar aquí el projecte de llei i portar-lo a Madrid, sinó que podem, com a Parlament, sol·licitar al Govern de l'Estat que presenti un projecte de llei que, per altra banda, ha estat aprovat en una moció a les Corts de Madrid.

Llavors, què cal portar a aquest Parlament, des del Govern? Cal portar una moció que el Parlament de Catalunya sol·licita al Govern de l'Estat que presenti, en compliment d'aquella moció, un projecte de llei.

Això jo penso que són iniciatives que han de fer-se des del Govern, que és on es té el poder, que és on es tenen les possibilitats, que és on es té la força, l'autoritat moral, i això no s'hauria de presentar des de l'oposició; però en fi, nosaltres ho hem de fer, perquè tenim aquesta obligació. I és evident que això estarà en la moció, perquè pensem presentar moció, perquè és evident que no ens ha satisfet.

Estem d'acord amb aquesta convocatòria que considerem que s'està retardant des de fa molt de temps. Estem d'acord a separar les cooperatives que estan lluitant pel retorn del seu patrimoni, en funció de si el patrimoni el té l'Estat, els municipis i altres; però cal anar molt en compte perquè, en definitiva, l'única cosa que aconseguirem és l'ús d'aquest patrimoni, no res més. Perquè si és en mans dels ens locals, els tràmits legals per a retornar els ens locals aquest patrimoni als seus legítims propietaris seran molt difícils, i els ens locals no ho podran fer. I aquí podem aconseguir coses positives, perquè hi ha patrimonis cooperatius que poden ser utilitzats, però ens podem trobar amb grans problemes; ens podem trobar amb grans problemes. Nosaltres donem suport a aquesta iniciativa, però avancem que per aquí ens podem trobar amb grans problemes.

Per acabar, vull dir-li que presentarem una moció. Queda bastant clar per on nosaltres pensem que cal anar en aquesta moció. Estem disposats, ja li ho avanço ara, que, com que no és un problema de partit ni és un problema de filosofia política, és estrictament un problema del retorn d'un patrimoni històric —és històric i cal tornar-lo als seus legítims propietaris—, ens podrem posar d'acord.

Jo penso que per la via d'una iniciativa del Govern, que vostè en el torn de rèplica podria anunciar, i en la via d'analitzar el punt 3 de l'article 34 que aquest Parlament demani el compliment d'aquella moció aprovada a Madrid, ens podríem posar perfectament d'acord, en funció dels interessos d'aquests cooperativistes que estan lluitant pel retorn del seu patrimoni.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: L'Honorable Conseller de Treball vol fer...? (*Pausa.*) Té la paraula l'Honorable Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL: Miri, jo entenc que les iniciatives són parlamentàries, pel que fa a aquí, són de l'Executiu, i aleshores l'Executiu té un tipus de relació diferent, i les de Madrid en són unes altres. Aleshores, al que aquest Departament està sempre obert és a trobar una iniciativa que pugui realment obligar a fer operatiu i a tornar a fer operatiu allò que ja va aconseguir la moció de Madrid. A això està completament obert. Ara, el que no pot fer és barrejar coses que són pròpies del Parlament d'aquí amb coses que són pròpies de les Corts de Madrid, o pròpies de l'Executiu. I dic això perquè en un sistema reivindicatiu molt global es poden aconseguir coses, però es pot aconseguir també una confusió dels diversos camps d'iniciativa política considerable.

I en aquest punt, senyor Padullés, espero la moció, espero que el pugui tornar a convèncer; agafaré ànims per a tornar-li a explicar això, i a veure si d'una manera o altra surten iniciatives que realment afectin la solució del problema i no, simplement, ens anem acusant mútuament d'una cosa de la qual estem tots molt sensibilitzats. I que el que estem buscant és un camí per a fer-ho efectiu.

Moltes gràcies, senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats.

**Interpellació al Consell Executiu sobre
la presentació d'un Projecte de Llei de
Societats Cooperatives**

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Bé, passem ara a la següent interpellació al Consell Executiu, sobre la presentació d'un projecte de llei de societats cooperatives, formulada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a la seva defensa, té la paraula el Diputat senyor Padullés.

El Sr. PADULLÉS: Senyora Presidenta, senyores Diputades, senyors Diputats, bé, la mateixa resolució de què abans parlàvem en la interpellació diu: «Acordar que el Consell Executiu presenti abans del 31 de març de 1981 un projecte de llei de Societats Cooperatives.» Això està aprovat amb data 11 de novembre de 1980. Els dies 13 i 14 de març el Consell Assessor de la Cooperació lliura a la Conselleria de Treball un avantprojecte de llei sobre Societats Cooperatives. En funció que el dia 31 de març aquest projecte de llei havia d'estar en aquest Parlament i no hi era, i atenint-nos a la importància del tema, el Grup del PSU presenta amb data 30 d'abril una interpellació sobre com i de quina manera pensa complir el Consell Executiu l'acord del Parlament.

També en la Comissió de Política Social, reunida la setmana passada, aquest va ser un tema que vàrem discutir amb l'Honorable senyor Conseller, i també en una resposta per escrit donada pel senyor Conseller a un Diputat d'aquesta Cambra, ja va dir el senyor Conseller —i espero que sigui així— que segurament a finals de juny aquest projecte de llei estaria en aquesta Cambra. Bé, és evident que si està aquí a finals de juny i que si el senyor Conseller quan pugi a la tribuna ho ratifica, en aquest sentit sí que haurem avançat una mica, haurem avançat una mica perquè tindrem la llei a la porta però haurem perdut tres mesos des del punt de vista que hi ha un acord del Parlament de Catalunya perquè sigui presentada. En una situació perillosíssima, car en aquests moments en el Parlament de Madrid s'està discutint una llei d'aquestes característiques, que si fos aprovada abans que fos aprovada la llei pel Parlament de Catalunya, tenint en compte que tenim, segons l'Estatut, competència plena, ens podríem trobar que aquella llei marcava unes línies d'actuació de les cooperatives que, actuant a Catalunya i tenint Catalunya competència plena, estaria, en la pràctica, funcionant, base d'unes directrius d'aquesta llei aprovada a Madrid.

Bé, nosaltres considerem que el Consell Executiu estava en condicions i tenia l'obligació de respectar el temps donat pel Ple del Parlament i que, en tot cas, en funció que aquest avantprojecte havia entrat a la Conselleria entre el 13 i el 14 de març, no és possible que s'hagués d'esperar tres mesos per portar-lo al Parlament. I no és possible que s'hagués d'esperar tres mesos, senyores Diputades i senyors Diputats, per la raó següent: perquè aquest avantprojecte va ésser elaborat pel Consell Assessor de la Cooperació. Consell Assessor de la Cooperació que està format, ara no tinc aquí la xifra exacta de persones, però sí per persones que representen dues cooperatives del camp de Girona, dues cooperatives del camp de Tarragona, dues cooperatives del camp de Lleida, cinc cooperatives de consum, una cooperativa de l'habitatge —si no ho tinc

mal entès, la persona que la representa és el President de la Federació de Cooperatives de l'Habitatge—, una cooperativa de crèdit, dues de l'ensenyament, tres de treball associat, dues de mutualisme, una persona en nom de la fundació Roca i Galés, un assessor cooperativista, un historiadore, representants de vuit Conselleries i el mateix senyor Rigol.

Que l'elaboració d'aquest avantprojecte la varen fer una, dues, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou persones, entre elles; deu, perquè tot i no pertànyer al Consell Assessor de la Cooperació, hi era present el director de la Fundació Roca i Galés, i assessorats per una, dues, tres, quatre, cinc, sis persones: advocats, catedràtics de dret mercantil, catedràtics de dret civil, etc, etc.

Aquest avantprojecte, ho repeteixo, elaborat i aprovat per pràctica unanimitat de totes aquestes persones, va ésser lliurat els dies 13 i 14 de març a la Conselleria de Treball. Per tant, el material que neix a través de les persones que estan en el món de la cooperació, lliurat en aquelles dates al Conseller, no tenia per què, entenem nosaltres, estar tant de temps aturat perquè arribés a aquest Parlament. Llevat que ja, tal i com ens va apuntar l'Honorable senyor Conseller en la Comissió de Treball, aquell avantprojecte tingués algunes modificacions que, en tot cas, quan arribi al Parlament, veurem amb calma i sabrem exactament quines són. Però sí que volem apuntar que tot i que qui ha de portar a aquest Parlament un projecte de llei és el Consell Executiu, quan l'avantprojecte d'un projecte de llei d'aquestes característiques ha estat elaborat pel Consell Assessor de la Cooperació, si hi ha modificacions posteriors, nosaltres, en principi, hem d'entendre que aquestes modificacions tenen o poden tenir més un caràcter partidista que no un caràcter d'opinió recollida a través del afectats per la llei, perquè pensem que aquests estan ja molt ben representats, i en un període llarg de treball, en l'elaboració d'aquest avantprojecte.

(El M. H. Sr. President es reincorpora a la Presidència.)

Però és més: la urgència del tema feia que es respectessin els acords d'aquest Parlament, feia que es respectés que en data 31 de març o, a tot estirar, uns dies més tard, es presentés en aquest Parlament el projecte de llei. El senyor Conseller ens va donar unes dades a la Comissió de Política Social de l'existència d'unes dues mil dues-centes cooperatives a Catalunya amb data 30 del IX del 79. Cal afegir a aquestes dades —i cal que les retinguin les senyores Diputades i els senyors Diputats, perquè entenguin quanta gent està esperant aquesta llei—, que entre l'1 del X del 79 i el 30 del IX del 80 hi va haver cent noranta, aproximadament, noves cooperatives que es varen apuntar, de les quals, cent tres de treball associat. Però és que entre l'1 del X del 80 i el 30 del IV del 81, hi va haver aproximadament unes cent vint-i-cinc noves cooperatives que es van apuntar al registre, vuitanta-una d'elles de treball associat.

Això vol dir que, pendants de la decisió d'aquest Parlament, en principi, pendants que es porti la llei perquè sigui discutida, hi ha moltes cooperatives. I cal recordar aquí que dissabte i diumenge de la setmana passada es va constituir la Federació de Cooperatives de Consum de Catalunya. Per tant, poques coses més jo podria afegir en funció que suposo que el senyor Conseller pujarà a la tri-

buna per anunciar que sí, que definitivament a finals de juny tindrem la llei, però jo no puc marxar d'aquesta tribuna sense dir que aquesta llei no és que arribi tard històricament, però sí que no ha complert les necessitats que tenen les cooperatives avui existents a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo ara sí que he de donar la raó al senyor Padullés. Li he de donar la raó en una cosa molt clara i és que abans del 31 de març en el Parlament m'havia compromès que es presentés aquí la llei de cooperatives i aquesta llei no s'ha presentat. Per tant, a partir d'ara jo no em justificaré, sinó que explicaré el retard i ho faré amb un cert handicap perquè si el senyor Padullés presenta els temes després d'haver-ne parlat a la Comissió, resulta que em trepitja les paraules i em diu el que jo vaig dir allà, i moltes de les informacions que ha donat, i molts dels Diputats presents en aquesta Cambra en són testimonis, saben que tota la informació, que tots els plantejaments que s'han donat són una repetició d'una Comissió que va existir aquí en aquest Parlament encara no fa una setmana i, per favor, senyor Padullés, pensi una cosa: que si aquest avantprojecte de cooperatives que vostè probablement coneix perquè s'ha fet a la llum pública, i, si no, li'n puc presentar qualsevol exemplar, si l'ha fet el Consell Assessor de la Cooperació és perquè ha estat iniciativa d'un servidor. M'explico. Per tant, el qui té respecte provat en aquest sentit, respecte al Consell Assessor de la Cooperació, és un servidor, i no l'he nomenat jo aquest Consell Assessor, que continua amb els mateixos noms de la Generalitat provisional, que se li ha encarregat l'avantprojecte de llei de cooperatives, fruit d'una iniciativa del meu Departament, i que en aquest sentit el qui de moment té un respecte provat a aquesta institució és un servidor.

Però precisament per això, també li dic que aquest organisme és un organisme assessor i la seva representativitat ve donada únicament per la prudència de qui el va nomenar a fi i efecte que fos al màxim representatiu, però no tregui conclusions d'un mecanisme de representativitat, no les tregui. El respecte al Consell Assessor exigeix també saber com està constituït i per què serveix i quan es va fer. Tinguem present això per no situar ja dubtes i recels a possibles coses que puguin venir, que ja li anuncio que seran mínimes si és que n'hi ha. I, evidentment, jo avui torno a dir aquí com vaig dir a la Comissió de Política Social, i així ho sabran tots els Diputats del Ple, que el Consell Executiu té el ferm propòsit que abans que s'acabi aquest mes entri aquesta llei al Parlament.

I així es va dir públicament en la constitució de la Federació de Cooperatives de Consum que hi va haver el diumenge passat. En aquest sentit sàpiguen els senyors Diputats que sí que hi ha hagut un incompliment, que aquest incompliment ve donat per una certa complexitat a l'hora d'elaborar aquesta llei que s'ha volgut fer d'una manera unitària al màxim; el mateix fet que l'avantprojecte hagi estat formulat pel Consell Assessor de la Cooperació ho demostra i el fet de fer cas no només al Consell Assessor, que per si no és representatiu, sinó que també pot tenir altres veus, ha marcat per prudència del Consell Executiu escoltar totes les veus, i això és el que ho ha retardat. Serveixi això per explicació, no per justificació, davant d'un incompliment del mateix Parlament.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El Sr. Padullés desitja fer el torn de rèplica? Té la paraula el senyor Padullés.

El Sr. PADULLÉS: Senyor President, molt breument, és cert que segurament jo he trepitjat una part de la informació que l'Honorable senyor Conseller podia donar a aquesta Cambra. En tot cas jo li puc ensenyar fotocòpia de la interpellació feta en data 30 d'abril. Per tant, jo no vaig fer la interpellació abans que vostè fes la informació, que per cert no la va donar tota.

Bé, em sembla que en tot cas aquesta vegada sí que podem dir que hem trobat una possible unitat, és a dir, vostè ha tornat a reafirmar davant d'aquesta Cambra que abans de final de juny el Consell Executiu remetrà a aquest Parlament el projecte de llei, que és el que realment ens interessa. Si la meua intervenció, tot i sabent que vostè havia dit això, ha estat una intervenció una mica llarga i descriptiva, ha estat en funció dels elements objectius que jo he portat perquè la Cambra els conegués i perquè no quedés mort només en el marc de la Comissió de Política Social. I perquè tota la Cambra estigués amatent a la importància d'aquest Projecte de Llei i estigués amatent també a la informació que vostè pogués donar quant a si seria o no modificat aquest projecte de llei, de què vostè ha dit en principi que hi haurà mínimes modificacions, de la qual cosa, jo que m'he llegit l'avantprojecte, m'alegraria molt.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller no desitja... Senyors Diputats, donada l'hora que és ja i la molta calor que fa, la Mesa proposa suspendre la sessió fins demà al matí, a dos quarts de dotze.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn quan falten tres minuts per a les vuit del vespre.)

PARLAMENT DE CATALUNYA

L'OBRA LEGISLATIVA 1932-1939

Edició i estudi introductori a cura
d'Ismael E. Pitarch

Prefaci
del M. H. Sr. Heribert Barrera
President del Parlament de Catalunya

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
BARCELONA
1981

Recopilació de les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya durant el període de 1932-1939, reproduïdes en facsimil i ordenades per matèries. Estudi introductori sobre la funció legislativa al Parlament de Catalunya.

Format 210x310 mm

425 pàgines

Relligat en símil pell i daurats, amb sobrecoberta a 4 tintes.

De venda a la Majordomia del Palau del Parlament, i a les llibreries següents: Barcelona: Ballester, Bosch, Hogar del Libro, Llibreria de Ciències Mèdiques i Jurídiques i Porter.— Girona: Llibreria 22.— Lleida: Urriza.— Madrid: Llibreria Marcial Pons.— Mataró: Llibreria Robafaves.— Tarragona: Vyp.— Vic: La Tralla.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Secció de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona - 3. Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 1.500 pessetes. Número solt: 40 pessetes.

Impress per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona - 15.

Dip. Leg.: B.27966/80